

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, АПРИЛ 2012. ГОДИНЕ
ГОДИНА XXIII, БРОЈ 3501

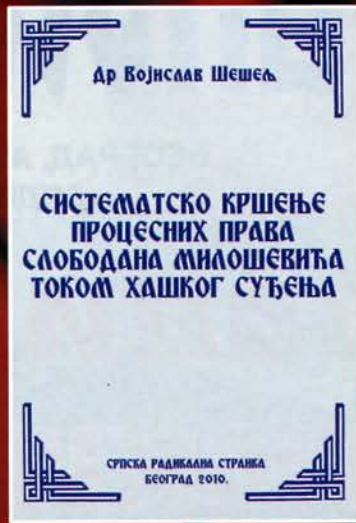
Српска коалиција за српски Херцег Нови

8.

НАУЧНИ РАДОВИ ПРОФ. ДР ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА

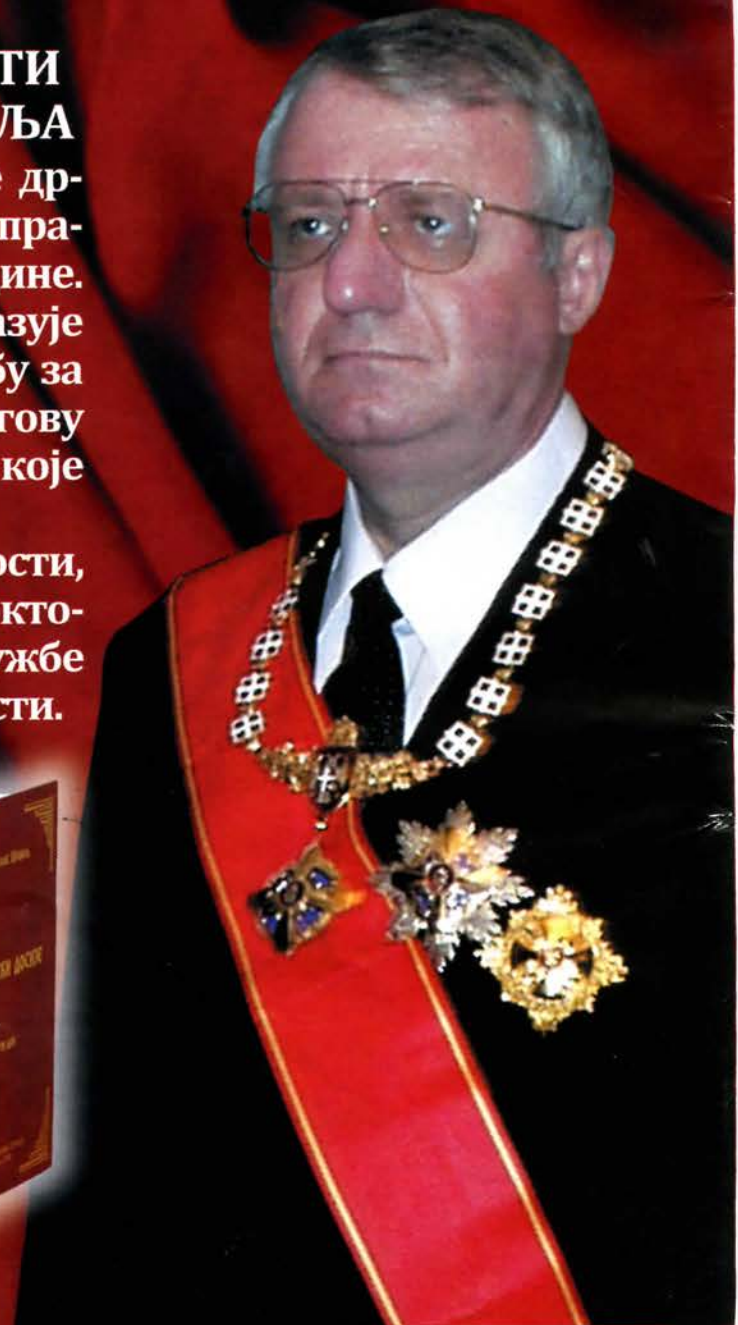
Четири капиталне књиге проф. др Војислава Шешеља у којима су објављене чињенице о Римокатоличкој цркви и Хрватима, антисрпској природи Хашког трибунала, као и циљеви и морални судови српског национализма.

ТАЈНИ ДОКУМЕНТИ СЛУЖБЕ ДРЖАВНЕ БЕЗБЕДНОСТИ О ПРАЂЕЊУ ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА

Четири тома документације Службе државне безбедности која је интезивно пратила др Шешеља од 1982. до 2003. године. Садржај ових тајних докумената показује Шешељеву одлучну дисидентску борбу за демократизацију друштва, као и његову изванредну антиципацију догађаја на које је благовремено упозоравао.

Једини досије који је доступан јавности, сви остали политичари су после петооктобарског пуча узели своје досијее из Службе само да би их склонили од очију јавности.

ВЕЛИКА СРБИЈА

ЗЕМУН
ТРГ ПОБЕДЕ 3

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Оснивач и издавач

Српска радикална странка

За издавача

др Војислав Шешел

Издање приредио

Момир Марковић

Редакција

Иван Нинић, Борис Алексић,
Душан Марић, др Никола Жутић,
Слађан Мијаљевић, Будимир Ничић,
мр Дејан Мирковић,
мр Александар Мартиновић,
Огњен Михајловић

Унос текста

Златија Севић, Весна Марић,
Љубинка Божовић,

Лектура и коректура

Ивана Борац

Техничко уређење

Северин Поповић

Председник Издавачког савета

Др Ђорђе Николић

Издавачки савет

Проф. др Војислав Шешел,
Милорад Мирчић, Мирко Благојевић,
Гордана Поп-Лазич,
Драган Тодоровић, Душко Секулић,
Зоран Красић, Паја Момчилов,
Наташа Јовановић

Штампа

ДОО „Драгић”, Зрењанин
Ђорђа Јоановића 20,
23000, Зрењанин, тел. 023/535-491

Редакција прима пошту на адресу

„Велика Србија”, Трг победе 3,
11080 Земун; рукописи се не враћају

Новине „Велика Србија” уписане су у Регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104. од 5. јуна 1991. године.

СIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд
329(497.11)

ВЕЛИКА СРБИЈА : новине српске радикалне стране / главни и одговорни уредник Елена Божић-Талијан. - Год. 1, - бр. 1 (12. јул 1990) - Београд : Српска радикална странка, 1990. - 30 cm

Месечно

ISSN 1452-9165 = ВЕЛИКА СРБИЈА
COBISS.SR-ID 19291650

Писмо проф. др Шешелја грађанима Херцег Новог

Браћо Срби и сестре Српкиње, грађани Херцег Новог

Борба светских моћника против српског народа, његових националних интереса и права на живот и постојање је задњих месеци посебно добила на снази, интензитету, бруталности и бескрупулозности. Отимају нам Косово и Метохију, нападају на Рашку област и Војводину, атакују на Републику Српску и покушавају да је избришу из политичког живота и утопе у босански караказан. Посебно су се острвили на вас, Србе у Црној Гори. Отимају вам право на припадност свом народу, право на језик, право на постојање. Отимају вам ћирилицу, Његоша, православну цркву. Хоће да вас претопе у новокомпоновану црногорску нацију, да вас помонтенегрине. Намеравају да вам отму част и образ, да вас натерају да из душе и сећања избришете светог Саву, кнеза Лазара, Милоша Обилића, српску лучу острошку светог Василија, светог Петра цетињског и све друге српске јунаке и светитеље. Да од вас направе пратиоце распопа Мираша и ватиканске лижисахане. У тај нечасни јарам су већ упрегли многе Мандиће, Медојевиће, Тадиће, Николиће, Вучиће и многе друге. Њима су нашли цену образу. Увек је међу Србима било таквих, који су продавали веру за вечеру. Проблем сте им ви, часни, честити самосвесни и достојанствени. Сад ће на овим изборима поново покушати да вас преваре, поделе и маргинализују. Направили су гомилу странака, које српство имају само у имену. И управо су те и такве странке најгрлатије у обећањима и причи. Облетаће око вас, обећавати брда и долине, клети се у српске корене, српски језик, културу, историју, чојство предака, истородност и заједничку лозу и корене. Глас дат таквим странкама није само улудо бачен глас. То је глас дат њиховим газдама, глас дат белосветском олошу окупљеном око натовско мондијалистичко-европејске и глобалистичке машинерије, чији је једини циљ да нас уништи. Да нестанемо и као народ и као нација.

Ми српски радикали смо високо подигли барјак Српства и позивамо испод њега све оне који српски дишу и пишу и који се Србима осећају. Увек смо бранили свој народ и доказали смо своје родољубље на свим српским просторима. Борба српских радикала и моја лична десетогодишња борба, доказ су да Срби имају око кога да се окупе, имају своју политичку странку, странку којој су Српство и српски интереси на првом месту.

Наша и ваша странка, Странка српских радикала је до сада у Херцег Новом била у коалицији и нисмо дозволили да нас нико од чланова и функционера обрука. Захтевали смо од њих дисциплину, самопрегоран рад и поштен однос према свим грађанима и њиховим интересима. Због тога имамо морално право да од вас тражимо да нам на овим изборима дате свој глас. Ми вас никада нећемо изневерити. Победа ваше странке, Странке српских радикала у Херцег Новом ће бити још један бисер у победи српства и доказ да нас не могу покорити, да нас не могу обесправити, да нас не могу избрисати. Биће доказ да постојимо и да смо непобедиви. Не бацајте свој глас, гласајте за једину српску странку у Црној Гори, Странку српских радикала. Данас Херцег Нови, сутра Црна Гора, Србија, Република Српска, Косово и Метохија. Сутра сви простори на којима Срби живе, уједињени и спремни на остварење вековног српског сна, Велике Србије.

Живела Велика Србија!

Ваш проф. др Војислав Шешел

Суде му и нама суде

- *Није лако судити паметнијем, психички стабилнијем, образованијем, ономе који има народ уз себе*
- *Није лако судити ономе коме је мајчиним млијеком надахнута љубав према свом српском роду, према својој вјери и усађена одважност и достојанство*
- *Није лако судити доктору Војиславу Шешељу. Треба за то много више од онога што се учи у школама и много више од онога што вас могу индоктринирати*

Херцеговина и Херцеговци вјековно су издизали на пиједестал части Црну Гору и Црногорце.

Херцеговина и Херцеговци су се молили Богу, мајци Русији и Црној Гори.

Херцеговина, а не само кућа весеља, била је срећна када би одива отишла у Црну Гору или када би из Црне Горе дошла у Херцеговину.

Херцеговина и Херцеговци су свој идентитет поистовјећивали са Црном Гором.

Етнолошки, етномузиколошки, етнографски, језички... И све етно нерездвојив је дио једних и других. Наравно, нијансе и варијације постоје од локалитета до локалитета.

Црква једна. Светиње исте. И, слава му и милост, свети Василије Острошки, Херцеговац нашао своје вјечно уточиште у Црној Гори, а вјечност у срцима свог српског живља.

Херцеговина и Херцеговци у своје гене уткали су, као свој неутуђиви дио, Црну Гору и Црногорце.

У таквом миљеу родио се и растао је Војислав Шешељ.

Војислав Шешељ је преко прве хране мајчиног млијека и херцеговачког ваздуха упијао сокове својих предака и њихове свеопште културе, културне баштине, културног идентитета и идеолошких стремљења херцеговачког народа.

Војислав Шешељ своје прво образовно уздизање остваривао је на тлу свога народа, своје браће, комшија, пријатеља и свих оних који су имали своју крсну славу, који су знали ко су и шта су и ко су им браћа и пријатељи. А Црна Гора у свим тим причама заузимала је мјесто од части, повјерења, достојанства, јунаштва, спартанског Српства и неутуђиве вјере у Бога и божије светиње.

Ту је растао и израстао Војислав Шешељ.

Доктор Војислав Шешељ није могао имати никакво генетско отуђење од своје Црне Горе. Од себе сама.

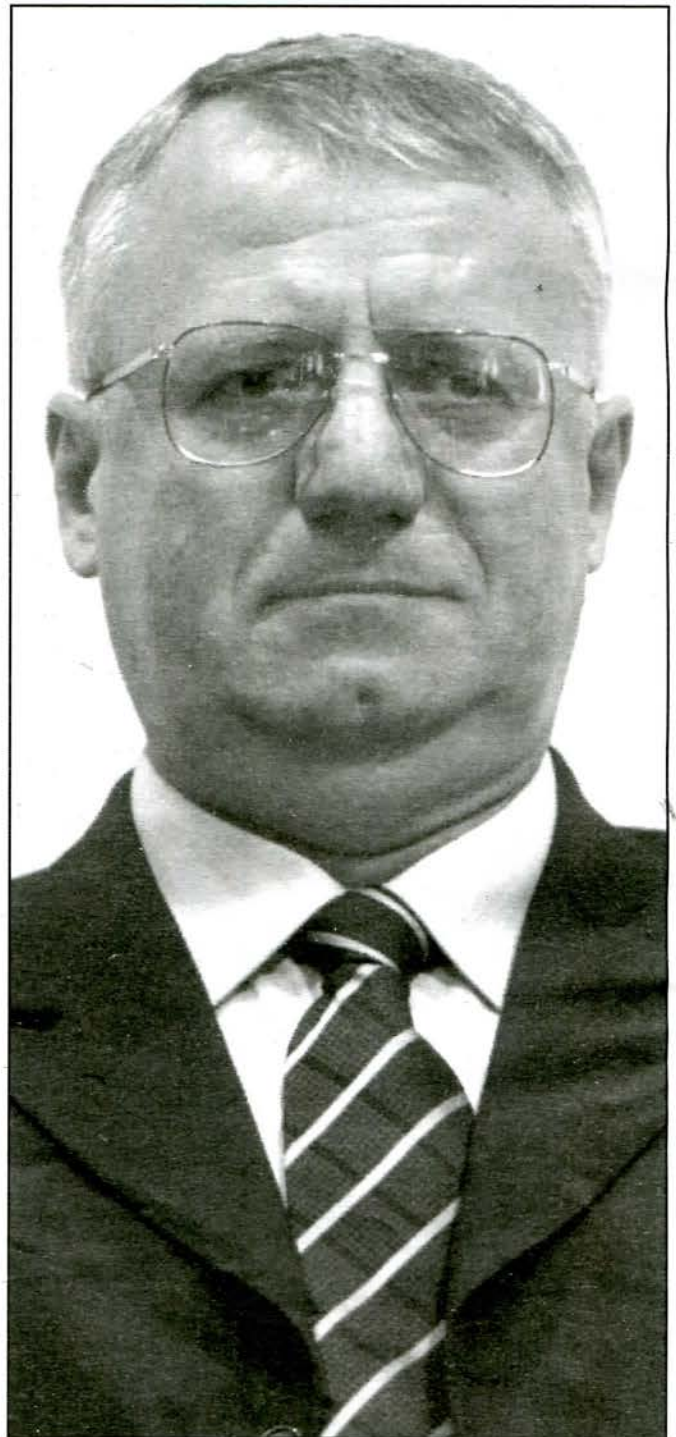
Наравно, вријеме је учинило своје.

Образовање, нове спознаје, суочавање са неким новим чињеничним стањима, стремљењима, са општим друштвеним и политичким кретањима, са много тога новог и природног и неприродног стварало је нову, позитивну слику, у свима нама, о Црној Гори, па и у доктору Војиславу Шешељу.

Ако му они суде, не судимо му ми

Ако нисмо моћни да у Хагу бранимо његову слободу, бранимо је овдје. На овим просторима. Ако нас не позивају да будемо свјedoци његове чистоте, скупимо се и окупимо овдје и доказујемо његову невиност.

Браћо, ако нисмо у могућности да као он, на такав начин и са таквом одважношћу бранимо интересе српског народа, онда нађимо начин да то урадимо у границама наших могућности и на овим просторима.

Браћо и сестре, тај нови поглед и интересовање доктора Војислава Шешеља према Црној Гори, са једне стране је био камен спотицања код оних који више Црну Гору не доживљавају утемељену на традицији и исконским интересима сопственог народа и усхићење за све оне који желе Црну Гору као продукт прошлости, али уз надоградњу са свим оним позитивним елементима који сопствени народ уздижу ка европским цивилизацијским вриједностима.

Када, браћо и сестре, имамо особу која је надахнута оном љепотом Црне Горе у свим елементима генетског доживљаја, особу која жели срећу народу Црне Горе, утемељење миљеа за цјеловито испољавање сопственог идентитета и особу која има неоспорне перцепцијске, интелектуалне и научне вриједности, а нада све храброст у испољавању својих спознаја и циљева у супротстављању негативном, онда је неспојиво да му се спочитава било шта што је противно Црној Гори.

Противан Црној Гори је онај који је води у губљење сопственог идентитета и од њеног човјека ствара некога који никада тај и такав није био.

Противан је онај који од ње жели направити оазу бесвјесности сваког појединца, сиве мождане масе, профил личности њеног човјека и његовог менталног склопа који је неспособан за остваривање сопствених и здраворазумских циљева и чији је потенцијал у служби реализације интереса оних којима је то потребно.

Противан је свако онај ко црногорски народ и његову отаџбину доживљава као монету поткусуривања у циљу ситносопственичких интереса.

Ко православни црногорски народ води ка католичанству кроз период отуђења од своје православне вјере, преко унијаћења и на крају снисходљивости овоземаљском њиховом богу, Боже ми опрости – папи.

Има једна дивна карикатура академског сликара Боћа Вујевића који је насликао како Црногорци, низ корито тобогана, упадају у католичку цркву и из ње излазе као католички вјерници. Они желе потпуну асимилацију српског народа у новокомпоноване Црногорце јер од других народа немају никакве могућности да праве своју нацију. Све што је српско и до јуче оличено као вриједност Црне Горе сада треба претворити у новоцрногорско. Треба и, тако поносно, искорјенити име Црна Гора јер знају да је синоним Српства и назвати Монтенегро и покопати и српско и своје да нове генерације то не могу наћи ни у архивима ни у музејима. Чак све писано треба преписати на неки нови језик и затријети траг онемо што је до јуче било понос у европским размјерама.

Противан је онај који у Црној Гори, кроз призму општите свјетских глобализација, наводних интереса европског и многих других уједињења, заправо спроводи интересе и циљеве свјетских моћника у које су наглашено уградили своје.

Да је бар у свему томе сутра, ако не данас, бољитак обичног црногорског човјека па да се и не замјери! Да то бар раде на цивилизован, култивисан и на људским основама заснован начин ма ни пола муке. Али, методи истанчаног изнуривања, префињених притисака, уцјена свих врста, убјеђивања на тако проводним и јасним носталгичностима, гдје је она народна: „Зар више вјерујеш својим очима него мени?!“ тако примијењена, гдје гладан не вјерује да му је неко други крив него себе осуђује, гдје мазохизам постаје врлина, гдје је моћниково моје општеномодно добро и гдје престаје граница разума - ту настаје платформа за изградњу неке нове свијести, неког новог по мјери човјека, неког новог ванземалца који нема никакав спој са домицилом, са претком изнедреним са ових биолошких простора и са овим људским особинама, нека нова, нама непозната и неприхватљива Црна Гора. Али и они је зову монтенегро и они знају да то није Црна Гора и ... Лакше нам је. Не гријешимо. Ни ми ни они.

Доктор Војислав Шешељ је препознао све те лоше игре

лоших играча, али који имају моћ присиле и мача. Себе је ставио на Крст и разапет прокосо бјелосвјетским моћницима. Говори у име свих нас. Критикује у име свих нас. Буди нас. Освјешћује. Покушава држати будним. Зове нас да издржимо муке ових тирана као и муке од многих тирана прије ових. Да опстанемо. Да сачувамо своје биће у себи самима и у својим покољењима.

Он симболично речено, „не удара“ на финалне извршиоце пројектованих задатака. Он „удара“ на мозак тог тима харанге против човјека и човјечности. Он зна и умије да им каже. Да их разоткрије корак прије. Да их прозове. Да напише. Да говори њиховим језиком. Да их разумије и ту је његов проблем!

Доктор Војислав Шешељ Црну Гору истински воли!

То што називају мржњом његову памет, способност, критику оних који су против Црне Горе, то је њихова мржња у њима самима.

Он не мрзи ни оне који је воде. Он са свима жели дијалог и конструктиван разговор, интелектуалан, учен, базиран на прагматичности, чињеницама, анализи и елаборирању темељних вриједности, а све у интересу сваког појединца и човјека на просторима Црне Горе.

Он нема проблем ни са другим вјероисповјестима црно-

Ако само мислите на Шешеља а нисте уз њега, дволични сте!

Ако му се дивите и храбрите на суду, а нисте уз њега, онда га гурате у понор!

Ако сте уз оне који су га тамо послали; оне који би му и овдје судили или оне који су га се давно одрекли; уз оне који га се стиде и још горе уз оне који само користе његово име и дјело да вас заведу од њега, онда му и ви судите!

горског народа, јер и њих жели вратити сопственим вриједностима, али и указати им гдје почиње зло мисионарство и модерна инквизиција према српском народу.

Чувао је, својим чињењем, свој народ од ратних страдања својим политичким средствима.

И зато му сада суде!

И они овдје, који су га на кућном прагу убити хтјели, и они тамо!

Хаг српско стратиште

Суде српској души, а он и ми то препознајемо!

Суде му и суде нам свугдје и свако!

Суде нам у свим сферама живота!

Суде нам и када нам не суде!

Суде чистима који не желе утапање у бласто!

Суде онима који препознају глобализацију, неморал, отуђујући човјека од човјека, потиру свијести у човјеку све док, у мору тужби, грешком не напишу тужбу сами себи. И неће је примијетити. Занесени су мржњом и навиком тужења!

И није их ни брига! Моћни су. Закон им у томахавакама лежи!

И вјера им таква!

Не вјерују ни у шта!!!

Хаг је поодавно суд за Србе!

Суд и стратиште! А међу нама увијек има бар пола нације која жели на суђење доћи.

Понос. Пркос. Достојанство. Вјера у Бога. Вјера у правду. Свјесни вјечне вриједности живота послје тумарања по земљи.

Хаг је превазишао „спортске терене“, „културне манифестације“, „трговинске билансе“, „образовне установе“, међународне банке, сорошове и друге фондове... Све је то само била предигра и покушај да се Срби уразуме прије „правог“ и „јавног“ суђења у Хагу.

Зарад остваривања својих глобалистичких интереса.

Тим и таквим скоро деценију пркоси интелектуалац свјетског нивоа. Ум достојан ријетко и Богом обдарених људи. Образован у свим сегментима живота. Човјек свјестан овоземаљске мисије и одлучан у одбрани интереса свог народа – доктор Војислав Шешељ. И у свом народу и свим народима биће вјечно упамћен.

Доктор Војислав Шешељ је свој живот и своје сутра поистовјетио са својим народом. Нема препреке на његовом путу, пркоса према свјетским безочницима жеднима крви и бијезде српског народа у интересу „сопствене среће“.

И суде му. Да знају због чега, били би срећни. Дошао им непозван да изађе на мегдан права. Тамо гдје је најјачи. А они га хтјели мртва. Прихватили су борбу. Неволни. Несвјесни. Освјешћују се. Један по један. Хоће да га убију, па им и то не полази за руком. Не онако очито као што су убијали Србе до сада у Хагу, јер се подло Воја никако убити не може.

Па настала паника. Траже да га у Србији убију. Србија га оваква не смије да прими. Знају да ако Воја дође њима мјеста у нашој Србији нема. Па видите да овакву Србију ни оваква Европа неће.

Доктор Војислав Шешељ је вјероватно највећи ум, способан да оголи сваку лаж да би се дошло до истине.

У Хагу нису достојни да му суде.

Његов суд је пред Свевишњим Богом!

И нигдје више.

Њему и Србину!

Ако нисмо моћни да у Хагу бранимо његову слободу, бранимо је овдје. На овим просторима. Ако нас не позивају да будемо свједоци његове чистоте, скупимо се и окупимо овдје и доказујемо његову невиност.

Ако нисмо у могућности да као он, на такав начин и са таквом одважношћу бранимо интересе српског народа, онда нађимо начин да то урадимо у границама наших могућности и на овим просторима.

Браћо Срби, будите уз Странку српских радикала!

Будите уз доктора Војислава Шешеља тако што ћете бити уз његове радикале!

Будите уз српски народ тако што ће те бити у Странци српских радикала!

Ви у Херцег Новом, изађите на изборе и заокружите Странку српских радикала на челу са доктором Војиславом Шешељом.

Црна Гора и Херцег Нови по мјери сваког човјека!

Црна Гора и Херцег Нови у којима се поштује свака личност и у којима сви могу доћи до свог остваривања.

Црна Гора и Херцег Нови од знања, културе, препознатљивости...

Црна Гора и Херцег Нови од просперитета.

Црна Гора и Херцег Нови свјетске отворености, али отворености на основу својих вриједности, а не понизности.

Такву Црну Гору и такав Херцег Нови жели и доктор Војислав Шешељ!

Црна Гора је Отаџбина којој је Бог подарио сва благостања!

Странка српских радикала има задатак да то отјелотвори на истинску добробит сваког човјека на овом простору.

Пише: Ранко Жутковић

Странка српских радикала у Херцег Новом деценијама је дио побједничког тима

ПОСТАНИМО ИСТИНСКА ВЛАСТ

• *Срби, будите уз своју Странку српских радикала и ујединимо све моралне, људске и стручне капацитете и постанимо истинска власт са циљем да дамо још већи допринос унапређењу града и услова живота наших суграђана*

Приближавају се избори на локалном херцеговском нивоу.

Странка српских радикала упознаје вас конкретно са нашим јуче, данас и сутра:

Странка српских радикала у Херцег Новом основана је 1992. године.

Њен оснивач је доктор Војислав Шешељ.

Странка српских радикала од тада у континуитету дјелује на овим просторима са јасним и основним програмским циљем – очувањем српског националног идентитета.

У склопу тога, у границама својих парламентарних могућности, утичемо на унапређење свих активности у општини у циљу:

– Уздизања града на ниво престижних животних средина

– Искориштавањем постојећих привредних потенцијала и отварањем нових привредних сегмената који ће знатно побољшати све услове живота

– Позиционирања општине као значајне туристичке дестинације

– Презентације богатог културног наслеђа, културне баштине и културне продукције Херцег Новог

– Афирмација спорта, не само у облику спортских резултата, који су у појединим спортовима и на свјетском нивоу (ватерполо, једрење...), него и као спортске базе за боравак спортских колектива свих спортских дисциплина

– Странка српских радикала у Херцег Новом партиципирала у власти трећи мандат

– Странка српских радикала од оснивања странке на изборима увијек успијева да остане парламентарна странка, што је мало коме полазило за руком

– У свим тим периодима припадници Странке српских радикала ни у једном тренутку нису погазили кодекс странке, понизили достојанство и били дио и најмањег неморалног и кривичног дјела

– Представници Странке српских радикала у свом раду на нивоу локалне управе задржали су културни имиџ, професионално радили свој посао и контакте са свим другим представницима странака изграђивали на људски и културан начин

– Странка српских радикала у мјери, могућностима и опису својих датих задатака на нивоу локалне власти није могла учинити ништа више од постигнутог

– Имали смо изборну снагу која нам то није омогућавала

– Резултати избора су каналисали ресурсе и позиционирања која смо са малим бројем мандата добијали

– Нисмо могли утицати у значајнијој мјери на урбанизам, финансије, инспекције...

– Нисмо могли руководити тим секторима, јер нам ваши гласови то нису омогућили

– Свака коалиција има своје позитивне, али и негативне контексте

– Ми и сада немамо морално право да критикујемо оне са којима смо били у власти јер смо били дио те коалиције.

Странка српских радикала планира да у наредном мандату и у свом програму има зацртане следеће програмске обавезе:

– Успостављање коалиционе власти по мјери достојног града Херцег Новог и сваког његовог грађанина

– Постављање кадровских рјешења која имају капацитет да наш Херцег Нови унапређују у свим животним сегментима

– На Скупштини ћемо успоставити јасне законске одредбе, планове и програме развоја општине и свих институција које су од виталног интереса за развој града

– Јавна предузећа ћемо оспособити за још квалитетније извршавање свих радних обавеза

– Настојаћемо програмима привући инвеститоре који ће улагањем у општину унаприједити постојеће нивое свих сегмената живота

– Отворићемо нова радна мјеста; омогућити приправнички стаж свима којима је потребно; ријешити питања заосталих дуговања плата, уплата социјалног осигурања и водити рачуна о младима и њиховом егзистенцијалном збрињавању

– Лијечење грађана Херцег Новог ћемо вратити на она времена када су били збринуте у својим здравственим институцијама. Ми, поред своје болнице, која је изграђена нашим финансијским средствима, морамо ићи у Котор због и најмање љекарске интервенције. Медицинском особљу ћемо омогућити достојан стандард и примања

– Спрјечаваћемо корупцију на сваком кораку

– У сарадњи са релевантним институцијама настојаћемо да спријечимо ширење наркоманије, најопасније болести и најпрестижнијег бизниса на овим црногорским просторима

– Туризам, као најбитнију дјелатност, морамо подићи организацијски на ниво који овај град заслужује. Непримјерено је да туристичке организације немају никакав утицај на развој туризма осим да узимају приход од њега.

– Културу и спорт града системски ћемо позиционирати. Елиминисаћемо све оне који перу новац и богате се на рачун прљавих трансакција у овим областима.

– Херцег Нови ће бити мјесто гдје ће се остваривати жеље и најпробирљивијег Новљанина и госта.

Редакција

Не бацај свој глас

- Сваки глас који дате Странци српских радикала знајте да је вриједан вашег позиционирања. Вашег и ваше дјеце. Не бацајте глас, заблудњели и преварени, онима који су искључиво ту да вас скрену са српског пута и српских националних интереса
- Сјетите се доктора Војислава Шешеља и нећете погријешити. Њему дајте глас за његову слободу, ослободите себе и све нас. Њему дајте глас као потврду његове одважности, храбрости, али и мудрости, памети, знања, тако ћете потврдити сву премудрост Србина у себи
- Сјетите се своје Српске православне цркве, дајте њој глас, даћете га својој духовној снази, надахнућете своју душу и за вјечност бити дио сербског народа

У Херцег Новом интензивно се наставља лобирање (преваре, лагања, обећавања...) нас Срба да дамо глас неком другом. Тај други је јачи, моћнији и он ће нас представљати.

Тај други деценијама живи на српским, искључиво српским, гласовима!

Тај други ни постојао није када су у Црној Гори постојали српски радикали!

Тај други деценијама ради на уништавању српских радикала, са жељом да српског радикала утопе у своје редове безнађа!

Када анализирате популацију многих странака видјете да су темељ тих странака лобирани српски радикали или чланови Народне странке, која је на овим просторима преко стотину година. Сви ти други су настали, испројектовани да потисну и сатру српску свијест нудећи им демократске, грађанске, социјалистичке... странке и њихове програме. Наравно, ти други су увијек без префикса српски или су српски и нови или су српски, а пар екселанс су примјер НВО која има буџет да изборним процесом поведе Србе и српску популацију у понор нестанка.

Србе у Херцег Новом у континуитету обасипају мржњом према свему са радикалним контекстом. Увјеравају становнике овога града да су радикали монструми из партизанских филмова које су режирали режисери по наређењу партије и идеолога. Србе су представљали искључиво као негативце, а четнике као прљаве, брадате зликовце са ножем у устима и малим дјететом на том ножу... На цијелом црногорском простору, па и у Херцег Новом, новокомпоновани идеолози свих провијенција шире одбојност, страх и свеколику негативну енергију и увјеравају их да су Српство, српска политика и српска идеологија прошлост. Свјесни да од профилисаних процрногорских (говоримо о новокомпонованом црногорству) странака ниједан глас излобирати (отети) не могу, јер је то, за сада због присиле и страха, бетонирано гласачко тијело, али зато слиједи атак на Србина и његов глас.

Код Србина имају и те какве амбиције. Од њега, по навици, очекују да попусти, пређе, брата остави... Почине „њихово србовање“, почиње „њихова српска реторика“, почињу се клети у српске светиње, чак и три раширена прста дижу у вис, сви српски говоре и сви ћирилицом пишу... А имају новац да плате, да то народ види.

И рекао би свако да је то баш тако! Свако осим оног ко имало зна мислити и мисли својом главом.

Плакати ћириличним писмом написани, а сва документација и кореспонденција њихова свакодневно латиничним писмом урађена.

Немамо ми ништа против наше српске латинице, али не дамо да се траг затре, нашој, српској ћирилици на којој је сва наша писменост записана.

Помињу се српски јунаци, а онима који су град Херцег Нови ослободили скинули су и спомен плочу са Сахат куле.

Доктор Војислав Шешељ је најомиљенија, најпопуларнија и најистакнутија национална личност у Херцег Новом. Чим споменете било шта српско, отаџбинско, радикално, али и политички одважно, одмах је асоцијација на доктора Шешеља.

У цијелом граду.

Међутим, лобирани моћнике ангажовали су да лобирају ове мале и привуку их у своје демократске, грађанске и европејске странке. И још чудније, када и лобирају цијеле странке, а и то је један од манира, лобирају их да уђу унутар њих, унутар њихове погане утробе, да се не спомиње коалиција и име српско.

Невјероватно и још невјероватније, а како вам то није јасно, браћо Срби и сестре Српкиње?!?!

Од избора до избора шире и утемељују „демократске“ процесе, „братство и јединство“... Све оно чиме Србина намамише на јаме бездане.

Невјероватно?!

Али је још невјероватније да ти исти и њиховог, преко 90 одсто, бирачког тијела, цијело вече чекају када ће се на ТВ екранима појавити доктор Војислав Шешељ и да га са пажњом слушају и да му се диве. Да пате што нису као он и да болују што никада то ни они ни нико њихов не може бити. У њиховим кућама, становима и вилама, искључиво се гледа ТВ дневник из Београда или Бијељине. Али, о томе ћуте. Скривају се.

Невјероватно!

Доктор Војислав Шешељ је најомиљенија, најпопуларнија и најистакнутија национална личност у Херцег Новом. Чим споменете било шта српско, отаџбинско, радикално, али и политички одважно, одмах је асоцијација на доктора Шешеља.

У цијелом граду.

Међутим, лобирани моћнике ангажовали су да лобирају ове мале и привуку их у своје демократске, грађанске и европејске странке. И још чудније, када и лобирају цијеле странке, а и то је један од манира, лобирају их да уђу унутар њих, унутар њихове погане утробе, да се не спомиње коалиција и име српско.

Невјероватно и још невјероватније, а како вам то није јасно, браћо Срби и сестре Српкиње?!

Зар не схватате, браћо, да једино јака српска странка може да исправља, креира, унапређује и остварује српске интересе?!?!

Некад и два или три одборничка мјеста значе више за српску политику или бар исто као и осам или једанаест?!?!

Немојте да вам причају испразне приче: „Гласајте за нас да се српски гласови не расипају!“ Тада им реците: „Гласајте ви за српске радикале да се ваши гласови не расипају!“

Браћо Срби и сестре Српкиње, молимо вас не да гласате за нас по имену и презимену него за српску сутрашњицу. Ми који смо на листи промјењива смо категорија. Ми смо се одметнули од ропства које забрањује изговарање имена српског радикала. Ми смо се, што каже младост

Херцег Нови да би опстао српски, српски како га ми српски радикали доживљавамо, мора имати и власт са српском свијешћу!

Српска свијест је срећа за овај град и његове становнике!

Нећемо рећи да је друго зло, али да је лукаво, демагошки, подло, ситносопственички, корупцијски, криминално... То јесте у многим порамма свега и свачега.

„офирали“, а од вас то не тражимо. Једног дана ћете то сами урадити. Као што смо и ми. На крају крајева, не постоји човјек на овим просторима који није радикал. Има само оних који то знају од давнина, или од јуче, или су данас спознали, оних који ће сазнати о себи и радикалу у себи сутра или... Али, у свима ће проговорити српски радикал.

Одбор који сада ради у Странци српских радикала, не води, не столује, него ради, под будним је оком Централне отаџбинске управе. Ми, радикали, одговорни смо пред Богом и својим руководством на челу са доктором Војиславом Шешељем. Доктор и сада из Хага помаже нама да изнађемо пут до вас!!! До вас српских радикала!

Не до побједи или пораза оних који су нам конкуренција!!!

НЕ !!!

Ми немамо конкуренцију уколико се ви охрабрите и послушате своју радикалну свијест потиснуту дубоко у себи!

Ми немамо конкуренције уколико се не издигнете и не позиционирате себе, српског радикала, на мјесто на коме јесмо, а онима који желе да нас утопе у демократско, социјалистичко... Поручите да буде радикално и да, исто заједно, будемо прегаоци на остваривању бољег и квалитетнијег живота за све грађане Херцег Новог.

Реците им да ми нисмо шовинисти и фашисти, али да смо националисти. Ваљда ће прочитати неки ријечник и видјети шта то значи. Можда да поразговарају са неким страним туристом, али не оним страним које наш тури-

стички савез евидентира као страни – из Србије и Републике Српке, и да чује Енглеца, Француза или Италијана колико је велики националиста!!! Колико Француз зна енглеских ријечи? Видите да и Руси у Новом не желе да причају енглески него руски! Па учите, Новљани, уколико мислите имати њихове рубље!

Ми немамо конкуренције ни на једним изборима у Херцег Новом, уколико Срби буду уз Србе!!!

Е, наравно, сада слиједи демократска или социјалистичка прича: „Све са префиксом – српски изумире... Европа не жели националне странке... На нашим просторима је мултинационалност, мултиконфесионалност, мултиетничност... Херцег Нови је увијек био град отворен за све... будимо Срби паметни и прикријмо се у нашим редовима и остваримо српске интересе... Видите ли како је и Шешел у Хагу, Милошевића су убили... Они су се борили против НАТО-а... Да њих није било Косово и Метохија би мирним и дипломатским путем било српско... Београд нас је увео у рат са браћом и комшијама Хрватима, а ми смо читав живот били у љубави“...

Е, моја браћо Срби и сестре Српкиње...

Ако истински насједате на те приче немојте, молим вас, бити уз Странку српских радикала!!!

Будите и демократе и социјалисте и нови и... Будите све што хоћете, али не гадите нам чистоту. Ми ћемо под ону крушку. Па колико нас има. Чиста образа, чисте памети, чисти пред Богом и чисти пред самим собом!

Вама, који сте обезбожени, је лако са Богом. Ви не вјерујте и да постоји. И када Сат кула у Новом зазвони ви би сте се прекрстили мислећи да је звоно са цркве!

Али, душа нас боли када видимо да паметан, интелектуалан и визионар Србин продаје себе, нуди се, губи се у свом духовном беспућу, зарад неког материјалног, лажног, магловитог и „позиционираног“ и у свему неизвјесног и несрећног сутра...

Невјероватно!

Вратимо се изборима...

У Словенији побједили Срби...

У Хрватској освојили мандате, а и Хрвати дозволили да им предсједник владе буде Србин...

Бојим се да ми у српском Новом не дозволимо да Србин игде буде?!

Немојте, молим вас, да кажете да је Србин онај који се не смије представити јавно да је Србин, који не смије јавно рећи да говори српским језиком и који јавно не смије писати допис према Подгорици ћирилицом, који иде у Мирашеве НВО зграде, а не у Цркву своју српску, православну... Немојте молим вас!!!

А још вас више молим да ни у подсвијести не помислите да вас лобирамо (како то огавно звучи – браћо Срби на Западу преваранта и муљатора зову менаџером, а лажова и онога ко једно ради, друго мисли, а треће говори зову дипломатом), да узмете бајонете, барјаке и јуришате на не Србе! Боже сачувај, и при помисли на то и Боже опрости и онима који нам то цијело вријеме спочитавају желећи и на такав начин да нас оцрне.

Ми од вас очекујемо да личним примјером покажете колико сте искрени према себи самима, Богу и тек онда Српству. Ако сте то задовољили ви сте срећан човјек и срећан Србин. Српско оружје на свим свјетским меридијанима увијек је била памет. То што су нас хтјели отјерати са својега, одузети и угасити наша огњишта, у нама затријети праћедовску вјеру, учинити нас послушнима и поданицима, а ми се нисмо дали и не дамо се... Па смо узели куку и мотику и показали да постојимо, да имамо достојанство, одважност и да смо задојени својом чашћу.

Елем, за почетак нашег удјела и нашег повратка међу Србе на јавној сцени само се одважите и иза кулиса гласајте за Странку српских радикала и помолите се Богу, колико знате, да освојимо позиције са којих можемо позиционирати Српство!

И ништа више.

Да вам и то објаснимо – позиционирање Српства значи мир и хармонију на просторима Херцег Новог (што вијековима и доказујемо односом према свим конфесијама, народима, народностима) и Црне Горе (Срби у Црној Гори су издигли на пиједестал највећих вриједности све људске потенцијале Црне Горе у свим областима); значи професионалан и одговоран однос према свим стратешким интересима Херцег Новог и Црне Горе; системско утемељење у свим институцијама у граду; поштовање вриједности сваког појединца у Херцег Новом и као такви да будемо примјер нашој Црној Гори; омогућити свим генерацијама миран живот, комфоран живот, комодитетан и просперитетан развој, али и доступно лијечење и достојну сахрану.

Србин је знак једнакости са хуман, пожртвован, ангажован, радан...

Србин је изговорио ријечи - чојство и јунаштво!

Србин на овим просторима прича о племенитости, гордости...

Србин у Херцег Новом истрајава у својој вјери и својим обичајима...

Херцег Нови да би опстао српски, српски како га ми српски радикали доживљавамо, мора имати и власт са српском свијешћу!

Српска свијест је срећа за овај град и његове становнике!

Нећемо рећи да је друго зло, али да је лукаво, демагошки, подло, ситносопственички, корупцијски, криминално... То јесте у многим порамма свега и свачега.

Знам, рећи ћете да смо имали времена и простора утицати, креирати или бар сметати?!

Утицали смо, креирали и добро сметали и зато нисмо као неке средине у Црној Гори које су дубоко забраздиле у свере неморала, банкрота и криминала високог нивоа.

Успјели смо, јер је Херцег Нови град који је задржао душу.

Успјели смо, јер смо очували своје јуче, унаприједили и осавременили своје данас, а и створили коректну основу за срећно сутра.

Странка српских радикала има жељу да Херцег Нови значајније искористи своје природне потенцијале и људске ресурсе.

Знамо како и знамо да се може!

Браћо, у памет се браћо!

Све можемо и све нам је подобно када смо један до другог!

Убиједише нас да нисмо сложни, а ми сложни јесмо!

Показаће избори!

Редакција

Херцег Нови је настао на простору који је Бог обдарио
свом љепотом и свим ресурсима потребним за прелијеп живот

Нови по мјери сваког човјека

• *Херцег Нови је град жеља. Град могућности. Простор на коме људска рука и људска памет могу да стварају чуда. У њему све буја, успијева и само је потребно знати и бити достојан Божијег давања*

Мало који град има такве природне предуслове који сами по себи човјека усређују. Само оно што је Бог створио вриједно је дивљења и поштовања. Херцег Нови је обдарен и подарено му је од Бога све што живот чини животом.

Нису ово фразе, а још мање јефтина патетика. Нема тога ко дође на ове просторе а да се не заљуби у њих и да му душа вјечно не остане на њима. Или, ако оде, вјечно се враћа жељан и очаран љепотом и комфорношћу живота.

Али, једно је што је Бог даривао, а друго је колико је човјек на овим просторима успио тај дар препознати и утемељити у своје вриједности и надградити град и услове живота у њему достојно природи и амбијенту.

Питање јасно, а одговор још јаснији.

Недовољно. У односу на период настанка (1382. година) мало. Без обзира на све ратове, невоље, неулагања у њега од стране неких других републичких и државних структура – мало.

Град је у многоме девастиран. Одудара од Божије промисли. Изобличио се у односу на слику Његовог творца. Није онакав каквим га је замишљао. И он и умни људи у њему.

Остала му душа. И ништа више. Вапи за надградњом. Жели да се вине међу пријестолнице привредног развоја, туризма, културе, спорта...

Али...

Добар је и моћан је, ко га је све осмишљавао, водио и креирао његов животни ток свих ових деценија.

Ми смо најуспјешнија средина с обзиром какве су нас памети и њихова поимања живота и животних сазнања, искуства и потенцијала за системским рјешењима водили.

Колико се на његовом уздизању обучавало ланка, почетника, анонимаца, недоказаних у руковођењу, неостварених у сопственом животу...

Колико се на њега обрушила држава. Он је њој више од пасторка, а она њему гора него маћеха.

Трпио је град. Болује вијековима. Тужан је, јер се према њему и Новљани односе као према пасторку. Према некоме кога само треба искоришћавати. Од њега узимати. Није им доста што су му одмах и име промијенили.

Или је то био само почетак његовог скрнављења.

Реда и система нема. Граде се зграде, куће, виле за непознате који у њима никада не станују. Дижу се високи бедеми око њих, а у њима ни кућепазитеља нема. Брда се руше да би се изградило здање са чије се терасе види љепота Богом даривана, а на тим терасама никога нема да гледа. Ужива. Све узалудно. Проклето. Град расте изградњом, а све више пуст и празан.

На последњем попису, који је по много чему невјеродостојан, кажу да је мање становника него прије. Што више у њему стварамо, све се више из њега иселава. Одлази.

Чудно?

Можда је тајна у нефункционалности живота у граду љепоте?!

Можда је проблем што се сваки проблем рјешава са толико зноја, напора, неразумијевања, временских одлагања и инсистирања на употреби везе, познанства, „захвалности“ за пруженом услугом, или... ?

Можда је проблем што приступају рјешењу они који ни свој живот ријешили нису?

Или они који никада ни свој проблем ријешили не би да се нису позиционирали ту гдје јесу, или они за које је град чуо када су се на некој трибини представили?

Да ли је проблем ако проблем здравства рјешава грађевински инжењер, а грађевине правник, а права доктор, а спорта умјетник...?

Или је проблем што без доказаног ауторитета, доказаног радног искуства на сличним пословима, гдје треба да се рјешава такав проблем, никада ни био није?

Странка српских радикала идентификовала је проблем од првог дана и упорно намеће рјешење, али...

Немамо снагу да направимо промјене и због тога тражимо подршку од вас, поштовани Новљани, да будете уз нас на предстојећим изборима.

Наша анализа говори и на основу ње износимо наша виђења.

Име и презиме проблема је:

„Несистемско поимање и несистемски приступ комплетној организацији живота и рада у граду Херцег Новом!“

То је почетак и крај сваке дефиниције. Дијагнозе.

Не постоји систем!

Странка српских радикала обећава да ће, уколико буде имала власт, урадити сљедеће:

– Странка српских радикала ће обезбедити системска рјешења у свим институцијама власти, извршити систематизацију радних мјеста, изнаћи кадровска рјешења међу људима чија биографија одговара том кадровском радном мјесту (образовање, дипломе, сертификати, радно искуство, параметри који потврђују способност и постигнуте резултате...) и тражити одговорност и стално праћење реализације радних задатака.

То је једини исправан пут прилажењу проблемима и њиховом рјешавању.

– Странка српских радикала ће инсистирати на поштовању права.

– Странка српских радикала ће инсистирати на реализацији донетих одлука.

– Странка српских радикала ће инсистирати на реализацији стратешког програма развоја општине у свим сегментима живота и рада.

Странка српских радикала жели да Херцег Нови буде по мјери сваког човјека у њему.

Странка српских радикала има амбиције да искорјени корупцију.

Странка српских радикала ће одредити приоритете развоја града и инсистирати да се они реализују.

Поштовани Новљани, будите уз Странку српских радикала јер је то ваша странка.

Приступите нашој странци. Дајте нам глас и провјерите нас на дјелу.

Испоштоваћемо све наше програмске циљеве.

Учинићемо све да град Херцег Нови буде и по вашој мјери.

Ваша Странка српских радикала Херцег Нови

Српска коалиција за српски Херцег Нови

Поштовани суграђани

У жељи да спријечимо расипање српских гласова, ми српски радикали из Херцег Новог, одлучили смо да на предстојеће локалне изборе изађемо пред вас, наше бираче и грађане у коалицији са Народном странком. И нас и њих добро познајете, јер смо се у протеклом периоду већ доказали као часни, честити и поште-ни носиоци локалне власти. Ни за нашим, ни њиховим функционерима не вуку се криминални репови и афере. Обављање локалне власти схватили смо искључиво као радни задатак у интересу грађана и града. Наши програми су у добром дијелу слични и компатибилни, а и ми и они имамо и сличну судбину. Групе сјецикеса, превараната и издајника су покушале да разбију обе странке. Код нас су то били Томислав Николић и Александар Вучић а код њих Андрија Мандић са његовом булументом. Учинили су услугу и нама и њима, јер су са собом повели сав политички талог и шљам, који се накупио у странкама. Данас они, са својим новоформираним странкама, представљају на политичкој сцени и Србије и Црне Горе неке друге Србе. Представљају мјерило и мјеру за поданички однос, како властима у Србији и Црној Гори, тако и западним, србомрзачким политикама и политичарима. Ми, који смо остали вјерни својим програмима, својим идејама, Српству и Србима, данас пред вас излазимо чиста образа и с пуним правом тражимо да нам дате свој глас. Тражимо да нам својим гласовима омогућите да наставимо све започете инвестиције, да туризам, културу, комуналне системе, инфраструктуру и све друге послове из области локалне самоуправе подигнемо на још виши и функционалнији ниво. Да Херцег Нови на туристичкој, политичкој и привредној карти Црне Горе заузме мјесто које му припада.

Имамо знање, имамо искуство, имамо снагу и вољу и имамо ваше повјерење, које у претходном периоду нисмо изневјерили. Убјеђени смо да ћемо на изборима за локалну самоуправу имати и ваше гласове. Сви кадровски, програмски, и стручни потенцијали ће вам у сваком тренутку бити на располагању а врата наших вршилаца функција, врата општинских канцеларија и наших странака ће за вас, грађане, увијек бити отворена. Од нас ћете тражити рјешење свих ваших комуналних и других проблема.

Ми од вас тражимо само једно. Не расипајте српске гласове на неке квази - српске странке, на странке које су већ показале своје политичко, а често и анти-српско лице, и на странке које су тек формиране и то у полицијским станицама и министарству.

Гласајте за једину српску опцију, за једину листу, једину истински српску листу. Гласајте за једину српску коалицију. Дајте своје гласове нама, Странци српских радикала и Народној странци. Нека ваш избор буде:

Српска коалиција за српски Херцег Нови

Ми вас нећемо изневјерити, ми вас нећемо обманути, ми вас нећемо издати. Ваша Странка српских радикала.

Странка српских радикала у Херцег Новом је странка
сваког исконски поштеног, достојанственог човјека

Ми смо своји на своме

- *Наш пут је пут правде, части и поштења. Са тог пута нама нема скретања. Српски радикал је одан, у вјери прожет, од Божије промисли саткан и као такав он нема избора осим Бога, своје Српске православне цркве и своје Српске радикалне странке*
- *Странка српских радикала у Херцег Новом нема потребе „да србује...“! Ми смо Срби!*
- *Наше србовање је наша усредсређеност на српске интересе и сталне активности у том правцу. И ништа више. Ми србујемо исконским поштеним односом према српским светињама, према Србину и сваком другом човјеку. Наш сваки корак мјерен је параметрима људскости, достојанства, чојства и јунаштва. Ми не познајемо дневнополитичке интересе и циљеве*
- *Наше дјело је проткано и утемељено у наш Програм, у сваку нашу организацију, породицу и сваког српског радикала*
То је цјеловит и заокружен кодекс понашања институције и појединца

Странка српских радикала у Херцег Новом нема потребу да се доказује да је српске провијенције, да стоји у заштити српских националних интереса, да читав свој програм базира на добробити српског народа, да...

Ми смо Богом формиран и будемо слуге Бога и свог српског рода!

Свако дјело које учинимо, уколико је на Божијем путу, ми смо успјели и ми смо се доказали.

А Божији пут је и пут Србина. И његова патња је наша патња. И његов крст ми носимо. Свјесни да је сваки исправан, поштен и људски пут, ако је Божији, тежак пут. Пут сталних искушења, провјера, изазова, патњи, страдања, али и васкрснућа. И нема те силе, осим Божије, која нас може спријечити у трајању, истрајавању и реализацији наших светих циљева. Доказујемо се пред Богом и својим народом, а то се зове част!

Странка српских радикала у Херцег Новом ником и никада не намеће Српство и било шта српско. То се наметнути не може. То није материјално. Нису то вриједности које се могу купити. У фабрици направити. Нема те технологије и савремених компјутерских иновација које то могу креирати. Српство је духовност. Српство је спој Бога и човјека. Српство је здрава генетика. Али, Српство је и филозофија живота и као таква када се поприми у души и срцу човјека, када се здраворазумски препозна, разумије и прихвати, успијева да празну душу испуни, тужно срце да озари и обезбоженог Богу да врати.

Српство ми не продајемо. Не нудимо. Не носимо га у торби од куће до куће и не убјеђујемо и не индоктринирамо. Ми нисмо мисионари лобирања.

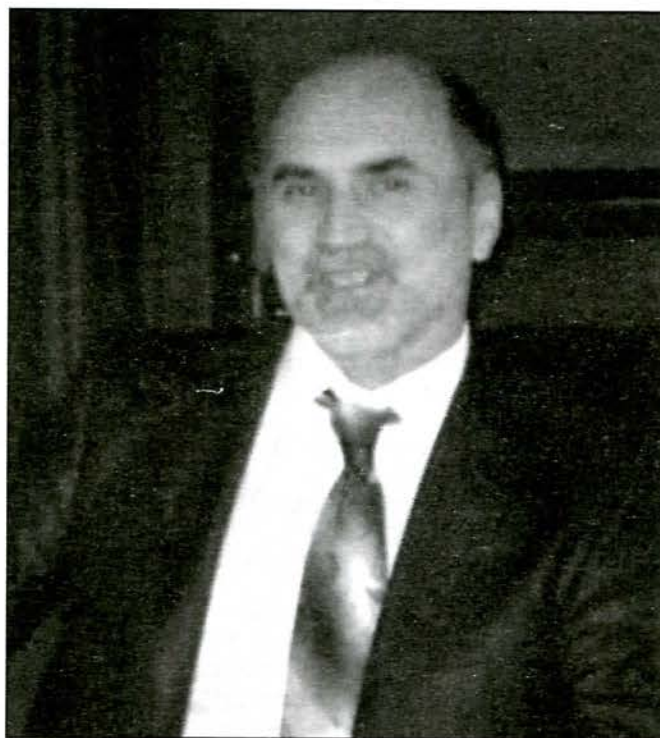
Српство је изнад обичних памфлета и маркетинга.

Странка српских радикала у Херцег Новом не пркоси другоме. Нема коме. Нема чему.

Ми смо своји на своме.

Не задиремо у туђе. Не надгорњавамо се са непотребним, небитним, недостојним и недефинисаним. Српски радикал пркоси само самом себи. Стално на провјери свог односа према себи и свом чињењу у име Бога и односа према свом роду. Пркос је наш унутрашњи порив који нас усмјерава да себе из дана у дан мотивишемо на чињење људских дјела, давања, образовног уздизања и стремљења ка светом.

Пркос, инат и набој позитивне енергије су обиљежје Србина.

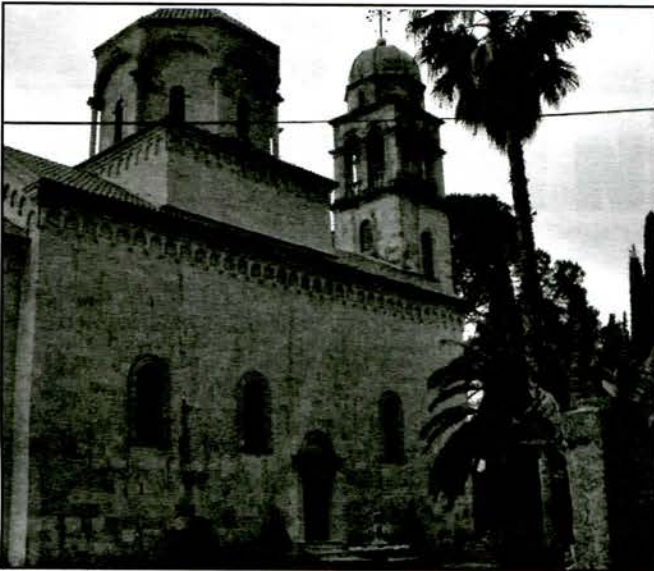

Српски радикал у Херцег Новом обраћа вам се да вас подсети, а не да вас учи.

Странка српских радикала има намјеру да вам приближи, оно што су вам удаљили.

Странка српских радикала у обавези је пред Богом и својим програмом да стално буде уз Србина да му буде при руци. Извор, чист и бистар. Да му буде путоказ у свеколиким друштвеним (не)временима. Србину и српском радикалу да бакљом радикалском запаљеном од давнина освијетли путеве да не лута. Да не застрани у ђавоље, примамљиве и изазовне путеве.

Странка српских радикала, вођена доктором Војиславом Шешељем је српска и ваша странка..

Странка српских радикала у Херцег Новом се поноси српским идентитетом. Својом традицијом. Својим историјским дјелима странке и сваког њеног члана. Поносни смо што српски радикал нема эле мисли, зла дјела и не ради оно што не би желело да неко ради њему и његовом на роду.

Још смо поноснији што се деценијама од нас отуђују они који нису достојни свога рода. Они који немају снагу да истрају заведени овоземаљским и недостојним вриједностима.

Ослобађамо се свих оних који виде лакши и комотнији и лакотнији пут од Божијег пута.

Срећни смо што нису дио нас обезбожени, сујетни, злонамјерни и надасве они који су зарад ситносопственичких интереса поклекли пред ђаволом и његовим шареним лажама.

Бити српски радикал нигдје није лако.

Посебно међу Србима.

Само име српског радикала подсећа на нешто моћно, спартанско, узвишено, достојанствено и недостижно. Наткриљује све друго.

Такви су вјечно разапети на Крст и под ударом су Галилејских громова и муња. Српски радикал зато је стамен и јак и спреман на све недаће и сва ђавоља посла или није српски радикал.

Странка српских радикала у Херцег Новом ником и никада не намеће Српство и било шта српско. То се наметнути не може. То није материјално. Нису то вриједности које се могу купити. У фабрици направити. Нема те технологије и савремених компјутерских иновација које то могу креирати. Српство је духовност. Српство је спој Бога и човјека. Српство је здрава генетика. Али, Српство је и филозофија живота и као таква када се поприми у души и срцу човјека, када се здраворазумски препозна, разумије и прихвати, успијева да празну душу испуни, тужно срце да озари и обезбоженог Богу да врати.

Српство ми не продајемо. Не нудимо. Не носимо га у торби од куће до куће и не убјеђујемо и не индоктринирамо. Ми нисмо мисионари лобирања.

Српство је изнад обичних памфлета и маркетинга.

А ђаволу смета све што је јединствено, организовано, хармонично, све што није обезбожено и све што је на Божијем путу. Ђаво се напаја чистом крви. Од чисте крви продужава свој ђавољи вијек. А чиста крв је само у здравом тијелу, а здраво тијело је здравога духа. Ту ђаво удара. То ђаво посјећује и ко магла и тмурни облаци надвија се над чистим. Ђавоља посла.

Српски радикали у Херцег Новом су колијевка свих српских странака. Српски радикали данас су у свим "српским" странкама. Заведени, злоупотријебљени и несвјесни да су предмет трговине. Обећано им, а слагани. Испричане им бајке, од оних који су од рођења у баснама. Уцијењени, оковани и потлачени. Многи више и отупјели и загризли и окорјели у злом окружењу. Не сјећају се ни рода ни имена.

Међутим, има и оних који би да васкрсну, али немају снаге. Хтјели би да се врате, али задужили их и морају да враћају.

Али, знамо да је доста српских радикала који имају достојанство, капацитет и којима тако мало недостаје да буду истински српски радикали – а то мало је одлучност да искораче. Да себи кажу да је један живот. Роб бити и тај један живот, а не имати други, тужно је. Крити се цијелог живота, није достојно себе ни Бога. Камелеонски проживјети живот, значи не живјети свој сопствени.

Зато српски радикали који јесте и који сте достојни рода и имена будите уз своју странку – Странку српских радикала.

Не због избора.

Не због чланства.

Дођите и будите дио породице која има своју браћу и сестре на цијелој кугли земаљској. Има ли, осим српских радикала, иједна друга странка своју позиционираност у цијелом свијету? Нема! Сваки је Србин за нас Србин. Свака је српска оријентација која је на Божијем путу нама братска. А ако је све то онда се то заједно зове српско радикално!

Српски радикал у Херцег Новом обраћа вам се да вас подсети, а не да вас учи.

Странка српских радикала има намјеру да вам приближи, оно што су вам удаљили.

Странка српских радикала у обавези је пред Богом и својим програмом да стално буде уз Србина да му буде при руци. Извор, чист и бистар. Да му буде путоказ у свеколиким друштвеним (не)временима. Србину у српском радикалу да бакљом радикалском запаљеном од давнина осветли путеве да не лута. Да не застрани у ђавоље, примамљиве и изазовне путеве.

Странка српских радикала успјешно одржава и унапређује љепоту нашег града и обезбјеђује његову функционалност

Домаћинско пословање

- *Светлији град у бујном зеленилу са бољим путевима, циљ запослених!*
Тај циљ се остварује из дана у дан све успјешније, боље и већ је досегао ниво који је препознат од свих релевантних субјеката
- *Херцег Нови је постао примјер и показатељ како даље на том пољу дјелатности. О томе шта је урађено, шта се ради и шта се планира урадити разговарамо са Бранком Митровићем, извршним директором комуналног предузећа*

• Господине Митровићу, Скупштина града Херцег Новог је, средином 1999. године, од јединственог комуналног предузећа формирала три:

- за водоснабдевање
- чистоћу и
- остале послове.

Који су то остали послови и да ли је предузеће за вријеме вашег, радикалског мандата, оправдало своје постојање?

Бранко Митровић: Да, управо тако. У скупштинској одлуци је наведено „остали послови“. Није проблем што је тако наведено у документацији већ што је низ послова поверених овом предузећу, заправо тако и третиран. Одржавање јавне расвјете, градског зеленила и локалних путева, као основних дјелатности овог предузећа, било је у другом плану. Данас, срећом, није више тако. Ове инфраструктурне гране, од виталног значаја за развој туризма, избориле су своје мјесто у нашој општини, међу мјештанима и нашим гостима. Наши суграђани и посјетиоци све чешиће износе задовољство очигледним развојем ових области. Предузеће је постало препознатљиво и то искључиво радом на терену. За другим маркетингом није било потребе.

• Колико има изграђене расвјете на територији Херцег Новог?

Бранко Митровић: Расветом су покривене улице у укупној дужини од 140 км. Инсталирано је 5.400 светиљки различитог типа. Степен функционисања се креће од 95 до 98 одсто што се сматра јако повољним. О значају функционисања овог сегмента највише говори чињеница да су учествовали позиви за замјеном појединачних сијалица. Позиви су плод очекивања да ће бити услишени што је последица евидентног квалитетнијег одржавања. Благовремено отклањање кварова код грађана несвесно производи осећај да ће и њихови захтјеви бити уважени и реализовани.

• Зеленило?

Бранко Митровић: Одржавамо преко 80.000 м² јавних зелених површина, око 40.000 м² површина у оквиру стамбених насеља, као и 100.000 м² око сакралних објеката, споменика и заштићених објеката. Посебно истичемо садњу пролећног и зимског сезонског цвијећа, а од уређених површина кружни ток у Мељинама.

• Локални путеви?

Бранко Митровић: Одржавамо преко 200 км локалних путева. У периоду од 2006-2008. године саниран је велики

Благовремено и интензивно текуће одржавање јавне расвјете, локалних путева и зелених површина, уз задржавање достигнутог нивоа у последњих неколико година, обиљежиле су 2011. годину. Инвестиције на изградњу нових и реконструкцији постојећих траса јавне расвјете као и реконструкцији и санацији путних праваца су, због познатих економских разлога, биле мање, нарочито у односу на 2007. и 2008. годину када је степен осветљености и санације коловоза великог броја градских улица значајно подигнут. Ипак, може се истаћи изградња магистралне расвјете у Камнарима и на Савини, као и расвјете у Мељинама и изградња више сеоских расвјета.

број градских улица пресвлачењем новог слоја асвалта. У претходној је тежиште било на текућем одржавању. Обављана је хоризонтална и вертикална сигнализација на путевима, обезбијеђено чишћење снијега итд. У континуитету су рађени значајни и обимни послови на регулисању канала и потока за одвод атмосферских падавина.

• Шта је обиљежило годину коју испраћамо?

Бранко Митровић: Благовремено и интензивно текуће одржавање јавне расвјете, локалних путева и зелених површина, уз задржавање достигнутог нивоа у последњих неколико година, обиљежиле су 2011. годину. Инвестиције на изградњу нових и реконструкцији постојећих траса јавне расвјете као и реконструкцији и санацији путних праваца су, због познатих економских разлога, биле мање, нарочито у односу на 2007. и 2008. годину када је степен осветљености и санације коловоза великог броја градских улица значајно подигнут. Ипак, може се истаћи изградња магистралне расвјете у Камнарима и на Савини, као и расвјете у Мељинама и изградња више сеоских расвјета.

Набављен је нови камион за потребе путарске службе. Треба, ипак, рећи да је опремљеност из године у годину боља, али још увијек далеко од потреба, нарочито када се има у виду све већи степен захтјева на континуираном уређењу јавних површина.

• Шта бисте још истакли?

Бранко Митровић: Газдовање пијацама у Игалу и Херцег Новом и пружање услуга на градском гробљу такође су били предмет ангажовања запослених. У ситуацији када општина није обезбједила средства, у границама могућег, првенствено користећи претходних година набављену, сачувану и дјелом реконструисану опрему, изведена је новогодишња свјетлосна декорација града. Пружане су услуге уз надокнаду и трећим лицима, првенствено по нарудби ЈП „Морско добро“.

дишња свјетлосна декорација града. Пружане су услуге уз надокнаду и трећим лицима, првенствено по нарудби ЈП „Морско добро“.

• А финансијски показатељи?

Бранко Митровић: Све набројано је, уз низ других мјера, одлучујуће утицало да је предузеће успјело да обезбједи стабилно пословање и одоли финансијском удару којем је било изложено укидањем накнаде за коришћење уређеног градског грађевинског земљишта. Изостанак тог прихода је у 2011. био још тежи, јер се кумулирао на претходне године.

• О чему се заправо ради? Појасните нам.

Бранко Митровић: Током 2008. године Скупштина Црне Горе је измијенила одлуку о финансирању локалне самоуправе, која се примјењује од 1. 1. 2009. Тим измјенама је укинута накнада за коришћење изграђеног градског грађевинског земљишта, која је била приход овог предузећа. На тај начин смо остали без сопственог прихода у износу од 300.000 евра годишње, што за три године износи 900.000 евра. Одлука је била изненађујућа тим прије што је донесена након инвестиционог бума. Огромно повећање броја расвјетних мјеста и формирање нових зелених површина током 2007. и 2008. године увећали су обим, а самим тим, и трошкове одржавање у наредном периоду

• Којим путем даље?

Бранко Митровић: Крајње рационално трошење средстава, наплата потраживања у границама могућег, боље финансирање од стране општине, пут су ка стабилној финансијској ситуацији. Само се синхронизацијом свих служби предузећа, уз реално покривање трошкова извођења радова на јавним површинама од стране оснивача, може наставити тим путем, односно, постићи већи ефекат изведених радова, обавезно поправити опремљеност и финансијску ситуацију, за шта и те како још има простора.

Газдовање пијацама у Игалу и Херцег Новом и пружање услуга на градском гробљу такође су били предмет ангажовања запослених. У ситуацији када општина није обезбједила средства, у границама могућег, првенствено користећи претходних година набављену, сачувану и дјелом реконструисану опрему, изведена је новогодишња свјетлосна декорација града. Пружане су услуге уз надокнаду и трећим лицима, првенствено по нарудби ЈП „Морско добро“.

Радикали и Херцег нови

- *Радикализам је потреба човјека да се истински испољава кроз све облике живота. Радикализам је у сваком живом бићу и нема те личности која није радикална. Радикализам је суштина и истина и чист образ*
- *Странка српских радикала у Херцег Новом, од 1992. године, покушава да обједини радикално биће у хомогенизовану цјелину. Али, има и оних који имају патолошки страх од истине, суштине и чиста образа. Нажалост, и много оних који, од страха и несигурности за себе и свој пород, таквим робују деценијама*

Странка српских радикала, од свог оснивања 1992. године па до данашњег дана, на овим просторима дјелује на достојанствен, частан, поштен и изузетно активан начин.

За све ово вријеме никада нисте имали прилику да чујете да је било који функционер, представник Странке српских радикала, учинио било који потез, активност и дјело које није достојно човјека. Ми са поносом истичемо да смо оставили траг људскости, кооперативности, поштовања различитости на свим нивоима, усмјерени на дијалог, толеранцију, разумијевање и прихватање другог става и мишљења и увијек отворени за сарадњу на свим пољима дјеловања у циљу просперитета нашег Херцег Новог.

Активност Странке српских радикала базирана је у Стратешком програму Српске радикалне странке и њених органа.

Ми у Херцег Новом само смо прилагодили тај програм миљеу средине и потребама човјека ових простора, али је суштина остала иста.

Србину и српском народу очувати идентитет

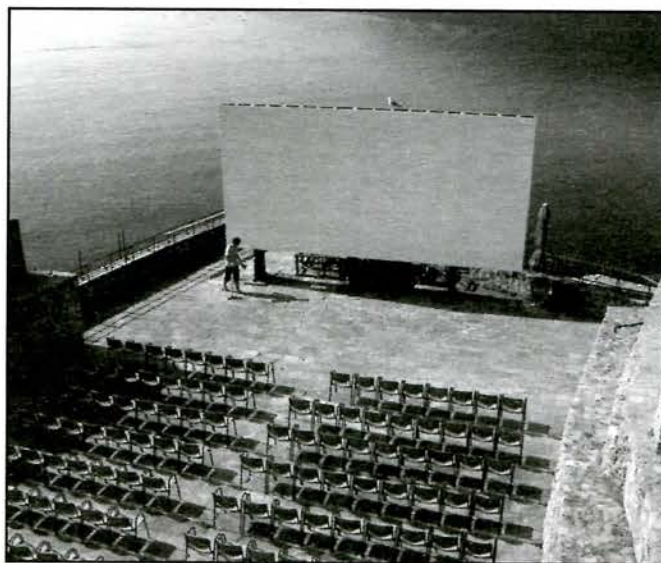
У свом дјеловању смо препознатљиви по искрености, отворености и конкретним иступима на свим нивоима. Не бирамо ријечи и не бјежимо у „дипломатију“ и демагогију да би на било који начин прикрили своје прљаве циљеве и путеве њихове реализације. Немамо ми таквих прљавих циљева и никаквих тајни.

Наша највећа тајна је у нашој снази и нашем позитивном потенцијалу. Увијек знаћемо енергију, елан, стимуланс и пркос више.

Странка српских радикала је толико препознатљива и свима јасна по својој програмској оријентацији, да је се, због те њене једноставности и суштинске и циљне јасности, и плаше.

Није им лако.

Сваки наш циљ је опипљив. Базиран на доживљеном. Садржи у себи и чињенице и емоције, и стручни и искуствени доживљај, а све је проткано високим научним стандардима, а толико питко и најобичнијем човјеку. Нема у

нашем програму и деловању нејасноћа, подлости, закулисних радњи, неких виших интереса.

Наш највиши интерес је добробит сваког човјека и међу њима и српског народа.

Ми никоме не желимо да ускратимо права, никоме не желимо погазити идентитет и никога не доживљавамо другачије од нас самих. Ми нисмо они којима покушавају да плаше овај несрећан народ. Нисмо они из кухиња бјелосвјетских психолошких лабораторија. Деценијама осмишљавају профил Србина и радикала који је оличење свега негативног и опасног по свој род и све друге. Србин и радикал имају душу, племенитост, вјеру у себе и димензије човјечности недокучиве за те и оне који су власници тих лабораторија.

Српском народу не дајемо приоритет због неке његове ине и ванземаљске вриједности, него због тога што смо ми српска, његова, странка. Нормално је да се Србин у својој страни осјећа као у својој кући. На свом огњишту. Као и сваки други народ.

Странка српских радикала деценијама, од свог оснивања 1992. године, на овим просторима дјелује на достојанствен, култивисан и изузетно активан начин.

За све ово вријеме никада нисте имали прилику да чујете да је било који функционер, представник Странке српских радикала, учинио било који потез, активност и дјело које није достојно човјека и овог простора. Ми са поносом истичемо да смо оставили траг људскости, кооперативности, поштовања различитости на свим нивоима, усмјерени на дијалог, толеранцију, разумијевање и прихватање другог става и мишљења и увијек отворени за сарадњу на свим пољима дјеловања у циљу просперитета нашег Херцег Новог.

Херцег Нови је град у коме је већински српски живаљ. Због тога Србин у њему не осјећа и не дијели све проблеме и муке српског народа. Али, исто тако, Србин је Србину брат – ма гдје био. И овдје Србин дијели муку своје крви на свим просторима. Странка српских радикала била је уз своју браћу, уз свој православни и српски народ и уз сваког човјека на свим просторима.

Странка српских радикала је традиционална, српска и жив је организам који је компатибилан свим животним стремљењима сваког времена и простора. Она није ограничена, мртва, стереотипна и не баштини миљне ретроградних вриједности.

Ми јесмо ортодоксни. Ортодоксни смо јер смо утемељени на традиционалним вриједностима свога народа, јер баштинимо парво, истинитост, вјеру и поштовање.

Настојимо да не одступимо и да прилагођавањем времену и простору не губимо везу са нашим коријенима, нашим темељним идентитетом и свим особеностима који нас Србе чини народом.

Српски народ, за разлику од других у региону, није имао и нема проблем доказивања постојања. Нема потребу измишљања и новокомпоновања основних елемената које народ чине народом и нацију нацијом. Погледајте само како се око језика муче они који доказују да су народ. Мука их задесила. Није им лако. Побјегли би и у азијатске корјене само да изнађу нешто што би их одвојило од српског рода. Али не иде. Коријен у свим новокомпонованим језицима, на њихову жалост, остао је српски.

Српски народ је основ, нулта тачка, аксиом, репер и како год хоћете за људску постојаност на овим и ширим просторима. Зар су мала, објављена, историјска и археолошка и културолошка и сваколика налазишта, а на основу истраживања најеминентнијих научних институција и научника. Али, вријеме ће скинути тај вео тајне и показаће се да су многи народи никли, искомпоновани, преобраћени и искалемљени из српског коријена. Знамо да сте слушали или прочитали излагање доктора Војислава Шешеља у Ха-

шком трибуналу, гдје је осам часова објашњавао, свима историјски познато, генезу српског народа и његових коријена. Ако је икоме било ишта до тада нејасно, послјије тога убијеђени смо да нејасноћа нема.

Странка српских радикала у Херцег Новом у свом раду има лак и изузетно тежак посао. Лаган – јер Србима на овим просторима немамо потребе доказивати да су Срби, али, Србима на овим просторима имамо веома мукотрпан задатак доказивати да припадају, по дефиницији и по исконској потреби, потреби самоодржања и просперитета, Странци српских радикала.

Зашто?

Зато што је Странка српских радикала њихова матица. Њихова кућа у којој треба да стварају своју породицу. И хармонију у њој. Будућност њихова да произлази из те куће. Са тог огњишта. Енергијом слоге, јединства, снаге духа, вјере и стремљења ка планирању и остваривању заједничких циљева.

Нико вам други отворити тако врата неће и не отвара као Странка српских радикала.

Нигдје више толеранције, разумијевања и подршке имати нећете као у Странци српских радикала. Ми, у странци, не робујемо од имена и презимена. Ми смо сљедбеници система вриједности и капацитета Странке српских радикала и њеног предсједника доктора Војислава Шешеља. Не зато што је по функцији предсједник, него због тога што је својим чињењем, својим дјелом, својим искреним, мудрим, борбеним и јавним дјеловањем показао колико вриједи и као појединац, и као научник, и као интелектуалац и као Србин одан свом народу, својој отаџбини и својој вјери.

Те вриједности су нама путоказ и опредељење.

А они би да нам суде. Покушавају пронаћи наше грехове, знане и незнане. Уосталом, сви смо ми грешници. Али немамо сви исту тежину гријеха. Гријех према самоме себи, према свом роду и према Богу, а то значи чињење свеопштег зла, гријех је који осуђује свако и који је на стубу срама. А ко су судије и ко је порота и ко је суђени и ко... И шта... Изигравајући Бога, на основу материјалне моћи, суде онима који су им непокорни, који не желе у њихово стадо и који не желе њих за пастире. А сви они су дио наше свакодневне политичке профилације.

Херцег Нови је град у коме је већински српски живаљ. Због тога Србин у њему не осјећа и не дијели све проблеме и муке српског народа. Али, исто тако, Србин је Србину брат – ма гдје био. И овдје Србин дијели муку своје крви на свим просторима. Странка српских радикала била је уз своју браћу, уз свој православни и српски народ и уз сваког човјека на свим просторима.

Програмом дефинисани, структурално разрађени и кадровски постављени, реализовани су ти веома значајни циљевии.

То су видјели и осјетили они уз које смо били.

Странка српских радикала у Херцег Новом искрено и суштински сарађује са свим сродним политичким душама. Убијеђени смо да су и они радикали! Знамо да је питање времена и слободе личности на овим просторима, када ће се и јавно изјаснити. Није свако спреман, још увијек, да јавно стане испод Крста. Али кристално је јасно да у тим људима живи радикал. Живи човјек достојан човјека и вјере праћедовске и чојства и јунаштва. Због тога смо уз све њих. Име и презиме, назив њихове страначке профилације и њихова форма не представља нам препреку. Суштина њихова је суштина и наша.

Странка српских радикала у Херцег Новом наставља са својим програмским радом, очекујући да будете и ви дио ње. Дио себе. Свог бића

Будите оно што јесте – српски радикал!

Као што су Париз, Беч и Рим... Атина престижни културни и умјетнички центри за Европу, то је Херцег Нови за Црну Гору

Херцег Нови центар културног живота у Црној Гори

- *Херцег Нови је путоказ и усмјерење како даље са својом баштином, савременошћу и својом континуираном актуелношћу. Увијек нов, занимљив, атрактиван, свјез, надахнут и оплемењен*

Наше, радикално и српско виђење његовог програма развоја, који вам дајемо са поносом на увид, утемељено је на научним достигнућима на овом пољу дјелатности, аналитички обрађеним спознајама и искуствима европских престижних културних центара и успјешно доказаних система, а све то позиционирано на принципима човјека са ових простора и његовог идентитета

Наше обраћање вама, поштовани суграђани, крећемо са констатацијом:

Град Херцег Нови је проглашен за шампиона културног туризма у југоисточној Европи за 2011. годину!

Награда коју је добио израз је препознавања вриједности, али и препознавања жеље и вијековног чињења да се ова средина и културна политика у њему из дана у дан унапређује и досегне пијадестал европских културних сцена.

Ми се не боримо за награде, ми желимо приближити град Херцег Нови, као културну и туристичку дестинацију, свима жељним споја љепоте у природи, у културном наслијеђу, културном стваралаштву и у племенитости и добродушности човјека ових простора.

Са којим правом, након тога, упућивати критике? И коме? У име чега бити паметнији од оних који су такав резултат изградили? Ко је, осим нас српских радикала, компетентан да предложи платформу за више и боље и успјешније?

Ми, који смо дијелом и учесници тог стваралаштва. Напомињемо, дјелом, јер је читав град Херцег Нови једна, сама по себи, културна сцена на којој се вијековима одигравају најуспјешнији културни перформанси.

Ако је град и ако су културни посленици добили и највредније и најзначајније награде и оцјене културних ствараоца из региона и Европе, умјетника и публике који заједничким именитељем дефинишу културни миље нашег града, а то је, да Херцег Нови има душу коју стално оплемењују умјетничке и културне вриједности достојне Божијег дјела и давања на овом подручју и како, баш сада, дијелити лекције и то таквима. Успјешнима?

Али, ми не желимо да критикујемо, дијелимо лекције и надмудрујемо се, још мање да будемо прости критичари.

Странка српских радикала има енергију, способност, знање и вољу да предложи моделе унапређења културне политике и културног стваралаштва у граду владике Николаја, Његоша, Андрића, Лубарде...

Херцег Нови је данас препознат као град фестивала. „Празник Мимозе“, „Сунчане скале“, „Гитар арт“, Међународни филмски фестивал, Дани класичне музике, Позоришни фестивал „ХАПС“, „Стрип арт“, „Трг од књиге“, Фестивал Синестезије, „Мале скале“...

Наведене културне манифестације постале су симбол града.

Међутим, ми са великим задовољством и Божијом радошћу истичемо да смо риједак град у Црној Гори који има

своју Крсну славу. Славу Светог Архијакона Стефана, 15. августа, славу оснивача града краља Твртка.

Ми смо међу првима кренули са одржавањем светосавских академија које имају изузетан духовни и културни садржај. Поносни смо што је скоро сваке године присутан и владика Амфилохије.

У име свега тог и бољег културно-стваралачког сутра, за наредни, четворогодишњи период Странка српских радикала има сачињен цјеловит Програм културног развоја града, који су сачинили или на његовом пројектовању сарађивали најеминентнији српски умјетници, културни радници и посленици.

Не желимо вас замарати изношењем цјеловитог Програма и зато ћемо само таксативно издвојити неке елементе за које сматрамо да су најинтересантнији.

Стратегија културног развоја за период 2012–2016. године

Стратешки програм културног развоја једне средине заснива се на утврђеним културним потребама и на спровођењу и остваривању општег интереса. Он подразумева културну дјелатност која обухвата послове, акције и манифестације којима се откривају, стварају, истражују, тумаче, проучавају, представљају, шире и чувају културне вриједности.

Стратешки програм има за циљ усмјеравање и јачање свих културних чинилаца ка реализацији истинских културних вриједности, утемељених на исконским вриједностима културне баштине овог поднебља, његовим истинским и препознатим културолошким сегментима који, град Херцег Нови, сврставају у престижне културне дестинације.

Само је Бог изнад нас и све нам је друго доступно. Имамо знање, енергију, љубав и волимо и поштујемо свој Херцег Нови. Њему и генерацијама које долазе желимо оставити провјерена системска рјешења, темеље за надградњу свих њихових културних и умјетничких вриједности, а све за добробит свих у граду културе и умјетности.

Странка српских радикала је доказала своје кадровске потенцијале, а уколико будете уз нас учинићемо и још више.

Приоритети у културној политици:

- Стварање могућности за интезиван и усклађен културни развој
- Стварање услова за подстицање стваралаштва и складан развој културних дјелатности
- Откривање, стварање, проучавање, очување, представљање и ширење културног стваралаштва овог поднебља
- Заштита и обезбјеђење доступности културног наслеђа
- Подстицање стручних, научних и развојних истраживања
- Ширење и унапређење едукације у области културе
- Подстицање младих талената у области културног стваралаштва
- Стварање услова за подстицање самосталног умјетничког стваралаштва
- Подстицање аматерског стваралаштва у култури
- Подстицање дјечијег стваралаштва и стваралаштва за дјечију културу
- Подстицање културног стваралаштва и доступност културних садржаја особама са посебним потребама
- Подстицање донаторства, меценства и спонзорства
- Културни туризам

План остваривања програмских циљева:

- Увођење планирања, израде, усвајање и имплементација Стратешког програма културног развоја општине, његове евалуације, као предуслова културног развоја и обавезе свих актера у култури.
- Методи, израде, спровођења и имплементације Стратешког програма културног развоја:
- Сарадња са Одбором за друштвене дјелатности око успостављања основних инструмената културне политике и скупштинско усвајање Програма културног развоја
- Израда неопходних инструмената за имплементацију приоритета
- Повезано дјеловање свих културних субјеката (ЈУК, НВО, секретаријат за друштвене дјелатности)

- Развијање узајамне сарадње и повјерења локалне власти и актера у култури – артикулисање културне политике и стратегије на сличним полазним основама

- Сарадња у реализацији пројеката и програма различитих нивоа скупштинске и извршне власти, повезивање и подстицање свих, компетентних и надлежних структура на активно учешће у културном развоју

- Израда акционог плана са прецизним инструментима и роковима

- Повећање буџетских средстава ЈУК и расподјела у складу са стратешким приоритетима

- Повећање буџетских средстава НВО у области културе и расподјела у складу са стратешким приоритетима

- Непосредно буџетско финансирање програма, пројеката, умјетничких, стручних, научних и развојних истраживања у култури

- Оснивање фондова за поједине области културних дјелатности.

- Дефинисање активности везаних за реализацију приоритетних програма и пројеката, кроз израду и реализацију стратешких задатака, годишњег плана рада и његових елемената:

- Пројектна област

- Одређивање субјекта – носилаца реализације

- Динамика реализације

- Пројекција буџетских и ванбуџетских средстава у складу са Стратешким програмом културног развоја општине Херцег Нови

- Подршка локалне управе развоју културног идентитета општине.

- Културно стваралаштво овог поднебља зависи од односа локалне управе

- Успостављање јасне стратегије културног развоја на свим нивоима управљања од стране локалне управе

- Развијање идејних концепата, кроз стратешке радне групе

- Јавност дјеловања у култури

- Обрада, заштита, чување и презентација културне баштине у функцији историјских и културних вриједности града

- Подршка истраживањима у култури на чињеницама заснованим на културној политици и менаџменту

- Организација, подстицање и подршка пројектима националне и међународне културне размјене и сарадње ради афирмације локалне заједнице и укључивања локалних стваралаца у актуелне домаће, европске и свјетске културне токове и трендове, као и партнерство у стварању различитих културних активности и програма

- Унапређење комуникације између локалне управе и актера у култури

- Дефинисање експлицитних критеријума за вредновање квалитета пројеката и за додјеливање стипендија и награда – подстицање свих видова умјетничког и културног стваралаштва по условима јавног конкурса и равноправне позиције свих учесника у њима како институционалних, тако и ванинституционалних

- Квалитативно и естетско вредновање, селекцију, избор и препоруку за финансирање вршиле би независне комисије и жирији афирмисаних и квалификованих стваралаца, постављених од стране локалне управе

- Перманентна едукација запослених, посебно за менаџмент, маркетинг и фондраисинг

- Подстицање интерсекторског повезивања (медији, образовни сектор, туризам, привреда)

- Укључивање медија као сталних партнера у процес дефинисања и остваривања основних циљева културне политике, афирмације културних вриједности и анимирање публице

– Неопходно је обезбједити већу заступљеност културних програма у програмским шемама електронских медија

– Утврђивањем награда и признања
– Посебном бригом о истакнутим културним ствароцима

– Јавност дјеловања у култури.
– Буџетска подршка реализацији:
– Заштите и истраживања културног наслеђа
– Остваривања програма и пројеката у култури
– Финансирање и суфинансирање рада ЈУК, материјалних трошкова и програма, плата, надокнада плата и осталих примања запослених у ЈУК, инвестирање у програме ЈУК

– Финансирање и суфинансирање програма и пројеката других субјеката у култури

Подстицање умјетничког и другог стваралаштва у култури

– За друге намјене у култури
– Инвестирање у едукацију младих – улагање у културну понуду за дјецу, као и едукативне програме за различите циљне групе

– Организовање манифестација у неискориштеним и умјетнички неосмишљеним објектима и на јавним просторима

– Организација, подстицање и подршка пројектима националне и међународне културне размјене и сарадње ради афирмације локалне заједнице и укључивања локалних стваралаца у актуелне домаће, европске и свјетске културне токове и трендове, као и партнерство у стварању различитих културних активности и програма

– Укључивање медија као сталних партнера у процес дефинисања и остваривања основних циљева културне политике, афирмације културних вриједности и анимирања публике

– Обезбједити већу заступљеност културних програма у програмским шемама електронских медија

– Доношење пореских олакшица у циљу подстицања културног стваралаштва

– Инвестирање у едукацију младих
– Улагање у културну понуду за дјецу
– Улагање у едукативне програме за различите циљне групе

– Организовање манифестација у неискориштеним објектима и на јавним просторима

– Утврђивањем награда и признања
– Посебном бригом о истакнутим културним ствароцима

– Анимирање публике за учешће у културном животу локалне заједнице – подизање нивоа програмских активности и опремљености институција културе и њихово подстицање на отварање према публици и ширем културном простору.

Издвајање културе из Секретаријата за друштвене дјелатности и стварање интегралног тима за сектор културе.

У интересу успостављања, модерног, ефикасног, рационалног и креативног управљања у култури, неопходно је извршити репозицирање културе.

– Разграната мрежа институција културе, заинтересованих и активних учесника финансирана из буџета, фондација, као и донаторским прилозима функционише без правог развојно-стратешког и информационог средишта.

– Постојећи капацитети развијају се према појединачним стратегијама који међусобно, готово да уопште, не сарађују (осим преко готових производа – изложби, трибина, манифестација и других акција).

– Не постоји јединствено, у културној политици, усмјерено управљачко тијело, менаџмент, који би објединио

све постојеће и ангажоване капацитете у јединствен систем, а све у циљу усмјеравања према конкретном и ефикасном планирању и реализовању културне политике града.

– У склопу новог управљачког система, у његовој организацијској шеми, неопходно је формирати и секторе за:

- Стратегију, развој, анализе
- Културно наслеђе
- Културну продукцију
- Специјалну културну понуду и активности.

Циљ је да, из позиције политике ниског приоритета, култура избори мјесто које би је сврстало у стратешки најактивније и најутицајније секторе на локалном плану, а које јој засигурно, проткано свим деценијским показатељима, у пуном смислу ријечи – припада.

Неопходна је квалитетна и континуирана комуникација између локалне управе и свих културних актера. Подршка развоју умјетничких квалитета и иновација у култури.

Организација савјетодавног тијела за културу

– Неопходно је организовање савјетодавног тијела за културу.

– Чланови тог тијела треба да буду истакнути умјетници, по принципу стручности, професионалности и умјетничког квалитета.

Задаци савјета били би:

- Да прати и оцењује стање у култури у Херцег Новом
- Даје сугестије у креирању културне политике
- Израђује приједлоге за развој и унапређење културних дјелатности

– Упућује конструктивне сугестије приликом израде приједлога програма културног развоја и даје годишњу оцјену

– Упућује на рјешења за уређење других питања у области културе

(наука, образовање, урбанизам, регионална сарадња)

– Даје годишњу оцјену реализованих активности, указује на пропусте и даје усмјерења за наредни период.

Са овако студиозним приступом, а много свеобухватнијим у цјеловитом Програму развоја, Странка српских радикала излази пред вас, убијеђена да ћемо наставити са досезањем још захтјевнијих циљева.

Само је Бог изнад нас и све нам је друго доступно. Имамо знање, енергију, љубав и волимо и поштујемо свој Херцег Нови. Њему и генерацијама које долазе желимо оставити провјерена системска рјешења, темеље за наградњу свих њихових културних и умјетничких вриједности, а све за добробит свих у граду културе и умјетности.

Странка српских радикала доказала је своје кадровске потенцијале, а уколико будете уз нас доказаћемо и још више.

Странка српских радикала у Херцег Новом деценијама упозорава, усмјерава и указује на рјешење и унапрјеђење туристичке привреде

Туризам без хотела

- *Еколошка и туристичка држава, која се поноси са та два атрибута, уништава оба на примјеру Херцег Новог*

Херцег Нови је град пјесника, сликара, музичара, фестивала, спорта...

Али је, прије свега, град туризма.

Увијек је био и просто се подразумијева да јесте! Чак и сада, када упитате многе у Црној Гори и Европи, рећи ће вам да је Херцег Нови престижна туристичка дестинација. Толико су дубоко утемељени туристички корјени и туристичка привреда у Херцег Новом. Па зар је и чудно?!

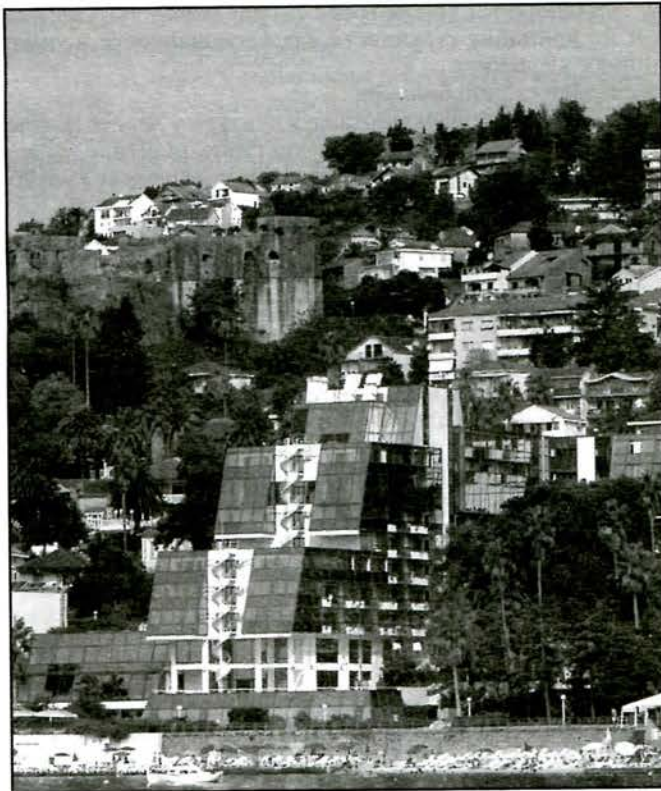
Први хотел, који је истински био туристички хотел, а не свратиште или преноћиште, на цијелој Јадранској обали која је припадала экс Југославији био је хотел у Херцег Новом – Зеленици. Тај хотел изградио је доктор Чаба Антон и свечано га отворио 1902. године.

У том хотелу по први пут се покренула туристичка привреда.

Туризам.

Међутим...

Наши свијетли историјски системи и кадрови у њима, прво што су урадили у Херцег Новом национализовали су 1948. године тај туристички бисер. Већ 1965, 1966. године нису знали шта ће са њим и дословно су га у току једне вечере поклонили на управљање братском Сарајеву као синдикално одмаралиште. Убрзо ни они не знају да газдује у хотел постаје много тога, па до сада истинске руине на срамоту државе. Да државе, јер она кочи његово правно васкрснуће.

Други новски туристички бисер, хотел „Бока“, одмах после земљотреса, 1980. године се руши. Руше га. Хотел није био оштећен да би се морао рушити, него је била директива да се што више пријави штете да би се иста могла кроз различите фондове наплатити и изградити (друштвена) својина... Хотел никада није изграђен.

Резиме, дошли неки способни људи и прво су порушили оно што је ваљало.

На срећу, у једном периоду долази до значајног отржењења и захваљујући умним руководећим људима у граду изграђују се објекти од изузетног значаја за град Херцег Нови и Црну Гору! Изграђују се: „Плажа“, „Тамарис“, „Игало“, „Центар“, „Топла“, „Ривијера“, „Парк“, „Делфин“, Дом РВИ и Институт.

Туристичка привреда користи успјешно своје капацитете. Херцег Нови постаје престижан културни и туристички центар и перјаница тих активности у Црној Гори.

Међутим, чињеница је да се и у том периоду на ова подручја улагало неупоредиво мање средстава у туризам него у Истру и Далмацију. Чак су приоритети туристичке привреде била та подручја, док се на овим просторима усмјерио синдикални, раднички и нискобуџетни гост. Такви су били и смјештајни капацитети.

Али...

Коме је сметао и такав Херцег Нови, то сада знамо. Сада смо свјесни од када је почела деградација овог краљевог града.

Није одговарао град са енергијом православља, Српства и град који је зрачио слободом духа, слободом мисли и човјек у њему који је знао свој идентитет и коме припада.

Они који су срушили „јагњеће другове“ нису дуго издржали. Слиједећи примјер својих претходника почињу, најприје, да уништавају, обезвређују, купују, препродају, руше...

Почињу системски и дубински да нагризају, као рђа, све поре живота на овом подручју. Научени, обучени, усмјерени и вођени стратешким интересима одрађују своје задатке. Оно што је одмах видљиво уништавају камен темељац егзистенције човјека на овим просторима. Уништавају туризам. Знају да је сва привреда концентрисана на тај сегмент. Запослења директно и индиректно цијеле регије. А када човјека оставите без посла, када град нема финансијску конструкцију да заврши било шта планирано, почињу и човјек и град да зависе од других. А то је био и циљ!

Као такав веома је лако промјенљив. Лако му је наметнути неки-нови идентитет, неку нову свијест, створити од њега сиву мождану масу, неку нову припадност и ставити га у службу „већих“ интереса.

Кренули су чим им је дато зелено свјетло на уништење туризма и ево шта су до сада урадили:

Хотел „Парк“ су претворили у ронилачки центар Црне Горе.

Хотеле „Тамарис“ и „Игало“ затворили, а „Тамарис“ већ почели рушити. Међутим немају пара ни да га сруше. И ту је застало.

Хотел „Ривијеру“ продали и сада служи у туристичке породичне високоинтересне сврхе. Да, ко има новца од Новљана може да се купа у базену или да прави свадбу. За свадбе је једино опстала и „Плажа“. Мађарски бизнисмен (а улица, ко улица каже да је то некадашњи српско-црногорски предсједник владе) је закупио „Центар“ и „Топлу“ и на лијеп начин односи новац из Херцег Новог и Црне Горе. Радници у њему имају минимална примања. У овим другим хотелима који су у саставу „Вектра Боке“ немају ни плате! Имају хранарину, али свака три четири мјесеца.

„Делфин“... Ко делфин. Час изнад воде, а час га не видиш и нигдје му трага.

Елем, град Херцег Нови нема могућности за развој хотелског туризма!!!

Срећа је па има приватника са мотелима, хостелима, ко зна како се све то више и зове. Или кућа са више апартмана, соба... Приватних станова, станова у власништву других држављана који долазе у њих на одморе и...

Последњих година води се нека дипломатска игра у којој се мало ко сналази. Не говоримо успјешно сналази. Не! Него мало ко уопште зна о чему се све ради.

Прича, уличних, има свакаких до оних, да је све било власништво Шарића па сада Новљани жале што га бар не пустише да заврши хотеле, па да га онда протјерају. Чак многи криве Србију што је неправовремено дигла повику на њега, јер је могао уз наше завршити новске хотеле. Затим, спомињу се многе криминалне групе и њихово власништво над објектима и мало је оних који су убијени да су садашњи власници и у истину власници хотела.

Али, улица као улица прича глупости. Међутим, да би задовољили велики број оних са улице ми то напомену смо.

Херцег Нови се сада налази у проблему. Како изаћи из овог гордијевог чвора?

Тешко!

Никако?!

Странка српских радикала предлаже:

- Да се раскину уговори са „Вектра Боком“, јер су са стране „Вектра Боке“ сви прекршени
- Да се имовина врати општини Херцег Нови
- Да се распише тендер и дају најоптималнији услови будућим инвеститорима да би имали интерес да улажу средства у хотелијерску туристичку привреду

Ништа ново! Ништа спектакуларно! На нивоу домаћинске памети!

А шта је онда проблем?

Ми радикали га не видимо, осим...

Можда наша држава има још и онај трећи атрибут – криминални који ми не желимо ни спомињати. Не желимо само из разлога што граду свеколике љепоте и краљевом граду тај епитет, атрибут... Не могу додати недостојни појединци ни града, ни државе, ни времена ни спомињања.

Овај град је навикао на тиране. Никада им није био неинтересантан. Увијек су га жељели у својим рукама. Али су сви одлазили из њега по злу упамћени и траг им се сваки приметно.

И овима ће.

Град Херцег Нови увијек је остајао пун туриста. Тако ће и бити и остаће туристички град!

Странка српских радикала, нажалост, има судбину као и све што је темељ у нашем граду. Моћни су препознали шта је највећа опасност за успјешно функционисање града:

- Српска православне црква
- Странка српских радикала и

– Туризам

Када униште све то остаће град без духовне, моралне, интелектуалне и привредне егзистенцијалне снаге.

Најприје су ударили на радикале. Кренули по свим основама. Бојили нас свим бојама. Називали свим именима. Плашили и дјецу у колијевци од радикализма. Затим дијелили. Основали од радикала нове „српске“ странке. Имамо сада интересантан случај у Новом, да је од прије деценије и више, осам одборника СРС сада у различитим странкама.

Послије кренули на хотеле. Ударају и маљевима. Руше. Али ни то не умију и немају снаге.

Српска православна црква је на удару од постојања. Али што је више ударају она је на њиховим изрежираним испитаничким тестовима увијек са највише повјерења и угледа. Опет интересантан детаљ. Неки дан извршено испитивање на 800 грађана Црне Горе. Они дали преко 80 одсто повјерења ДПС-у, а преко 80 одсто имају највише повјерења у СПЦ.

(Не)вјероватно!!!

Шта би било да су испитивали радикале?!

С обзиром да им мало шта успијева, надамо се да ће одустати и отићи и ови тирани из нашег Херцег Новог и да га Новљанима на управљање.

Онима и чији је!

До тада ће Нови, а ни ми сами не знамо како је то могуће, и даље бити престижна туристичка дестинација.

Они који су срушили „јагњеће другове“ нису дуго издржали. Слиједећи примјер својих претходника почињу, најприје, да уништавају, обезвређују, купују, препродају, руше...

Почињу системски и дубински да нагризају, као рђа, све поре живота на овом подручју. Научени, обучени, усмјерени и вођени стратешким интересима одрађују своје задатке. Оно што је одмах видљиво уништавају камен темељац егзистенције човјека на овим просторима. Уништавају туризам. Знају да је сва привреда концентрисана на тај сегмент. Запослења директно и индиректно цијеле регије. А када човјека оставите без посла, када град нема финансијску конструкцију да заврши било шта планирано, почињу и човјек и град да зависе од других. А то је био и циљ!

„Српске“ странке у Црној Гори све бројније – бирача све мање

Чије су нове „српске“ странке???

• *Последњих деценија у Херцег Новом, на локалном нивоу, основано је осам „српских“ странака. Године 1992. постојале су Српска радикална странка (која се данас зове Странка српских радикала), Народна странка Црне Горе и Српска демократска странка*

Распадом НС створене су СНС и СН, од СН настале су ДСС и НСД. Ових дана формирана је „Отаџбинска странка“, а у повоју су још двије „српске“ странке, хвала Богу. А од кога ће друго него од активиста постојећих српских странака.

Набрајајући ове странке, неко са стране би могао закључити да су Срби у Херцег Новом и Црној Гори најзаштићенији народ. А они који би покушали да их поброје све, имали би не мали проблем.

Знали смо, али нисмо вјеровали. Вјеровали смо, али и чуда се догађају – зар не? А ако се чуда догађају, зашто не бисмо вјеровали?!

Најављивали су нам! Сазнавали смо на свакојаче начин! Обавјештавали нас са позитивном и негативном енергијом, са радошћу и злурадошћу!

Али... И догодило се... И догађа се...

У Црној Гори, у Херцег Новом, „Срби“ оснивају, из године у годину, све више „својих“ странака. И то у општини гдје се Срби „не дају свезати у ланце“ никоме и ничему, јер су само Богу одани и заклетни, својој Српској православној цркви и својој породици, својој крви, и својој Странци српских радикала.

Ми знамо, јављају нам, обавјештавају нас, а нешто и сами наслутимо, прозремо, видимо, чујемо... Да ће наставити са новим и новим, све док од нас „српских“ странака не направе на коме ће скривено, а тако јасно, писати да смо наивни, незрели времена, мозаика и простора, без чојства и јунаштва, да смо дио прошлости као Маје, Инке, Келти...

Све је тада могуће!!!

Циљ њихов је исти!

Увјек исти!!!

Подијелити Србе. Раздијелити Србе. Поцијепати Србе. Посвађати Србе. Омаловажити и ниподаштавати Србе и спустити Србе на ниво који не заслужују и потчинити их свакоме злу и свачијем ђеиџу.

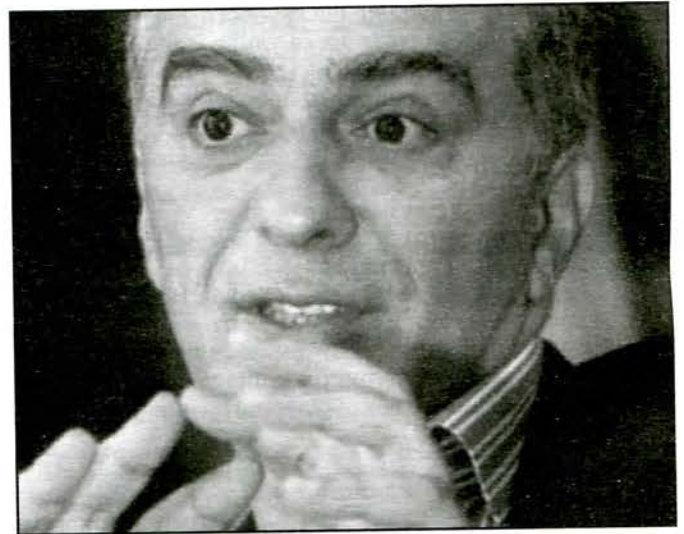
Све је тада могуће!!!

Могуће је, да нас, као и јуче, преобрате у друге народе, и у оне који се никада посебним народом нису звали, да у на-

ма изграде друге вјеробожце. Да нас избришу са списка постојања. Да одемо у архиве, музеје, галерије...

Кренули су поодавно. То поодавно није од јуче или деценију прије, ко зна више и од када је, али се свих њих труд из дана у дан појачавао и појачава. До бесмисла, до неморалности, до бахатости, обезбожени мисле да могу са нама све.

Кренули од затирања културног идентитета. Од затирања рода и имена. Од затирања вјере и свеколике историје. Кренули и никако да стану. Србина је тешко затријети; Србину је тешко корјен ишчупати. Србин, што им никако јасно није, што га више сатиреш у земљу он све већи, снажнији и моћнији; Србин, што га више омаловажаваш, он све поноснији, гордији, усправнији важнији; Србин, кога желе без огњишта да оставе, гдје год дође своје ново, моћније и темељније прави; Србину када укину језик, писмо... Србин тада на свим језицима проговори и још љепше и још писменије, памет из њега на свим језицима куља, одзвонава планетом, њом се сви користе, много је српских „Тесла“;

Кренули од затирања културног идентитета. Од затирања рода и имена. Од затирања вјере и свеколике историје. Кренули и никако да стану. И никада доста. Увијек мало. Србина је тешко затријети; Србину је тешко корјен ишчупати; Србин, што им никако јасно није, што га више сатиреш у земљу он све већи, снажнији и моћнији; Србин, што га више омаловажаваш, он све поноснији, гордији, усправнији важнији; Србин, кога желе без огњишта да оставе, гдје год дође своје ново, моћније и темељније прави; Србину када укину језик, писмо... Србин тада на свим језицима проговори и још љепше и још писменије, памет из њега на свим језицима куља, одзвонава планетом, њом се сви користе, много је српских „Тесла“; Србин у науци са кредом и школском таблом ствара већа научна достигнућа него ови са компјутерима; Србин је у свим најмоћнијим компанијама међу првима; Србин је у умјетности претеча, примјер, авангарда; Србину и у спорту, санкције када направе, он, послије њих, као из неког најсавременијег пластеника изњедри расадник неких нових првака, шампиона, невјероватних резултата који се граниче са немогућим и у историји неостваривих; Србина угњетавај, Србину забрани, Србина...

Србин!

Србин у науци са кредом и школском таблом ствара већа научна достигнућа него ови са компјутерима; Србин је у свим најмоћнијим компанијама међу првима; Србин је у умјетности претеча, примјер, авангарда; Србину и у спорту, санкције када направе, он, послјије њих, као из неког најсавременијег пластеника изњедри расадник неких нових првака, шампиона, невјероватних резултата који се граниче са немогућим и у историји неостваривих; Србина угњетавај, Србину забрани, Србина... Србин је све већи и моћнији и јачи!

Србин!

Да ли могу успјети од Србина направити то што желе, хоће и што им је циљ?

Одговорите браћо Срби и сестре Српкиње!

Доктор Војислав Шешељ свакодневно, јасно, прецизно, директно, интелектуално, на научним и историјским чињеницама утемељено, на свом српском језику одговара цијелом свијету на то питање!!! Тамо, у хашкој тамници, затворен сужањ, а душом међу Светима, својим одговором разара, не само „суд“ и њихов западни поредак, „демократију“ по мјери силе, него и читав нови свјетски поредак!

Одговор знате. Одговор сте чули. Одговор зна цијели свијет.

Он је – НЕ!!!

Ми, његови сљедбеници, чланови Странке српских радикала у Херцег Новом – знамо!

И сада, када се неко издигне, охрабри и проговори; када се неко освијести, уразуми или му крв предака проради, неко ко само може да буде од рода Странке српских радикала, Шешељевих радикала, тада се зачује граја, повика, галама... „Српска параноја!“, „Српска патетика!“, „Срби перу свој образ од зла које су направиле, глумећи мале, изнемогле, беспомоћне...!“; „Срби...!“

И када су и они схватили да нас затријети не могу, схватили су да нас подијелити могу!

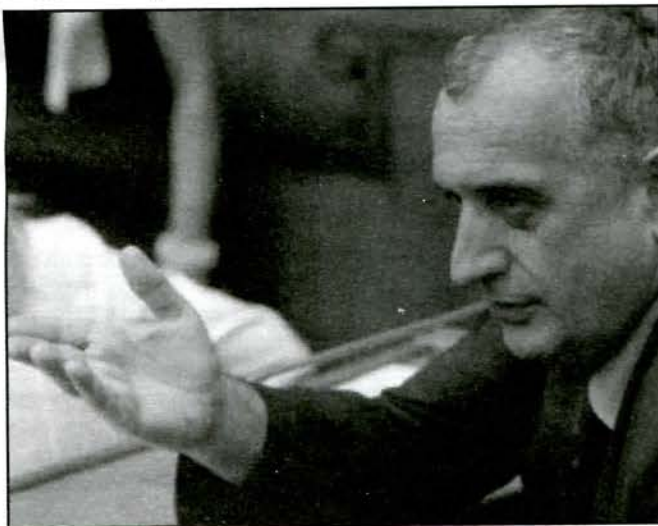
Прихватили су оне „Србе“ који прихватају шарене лаже и нимало безвриједне новчанице, услуге ко зна које врсте. Такви „Срби“ одмећу се од свог народа. Од свог брата. Од своје крви. Тамо гдје им нуде да буду. Међу разбраћом.

Јадна моја, таква, браћо „Срби“!

Оснују им странку. Све им плате. Дају им евра годину, двије да преживе. Некима ће дати и више уколико су од користи на дуже стазе. У Херцег Новом кажу „да свака мала помаже!“ Свака им је подјела добра. Корисна. Међу Србина поготово!

И мржња, завист, љубомора и зла енергија према својој крви су најјаче.

Паметним Србина је више толико свеједно и толико убичајено и све нормално, да се и на Марсу организује нека „српска“ странка.

Браћо моја сербска, вјерујте у себе. Вјерујте свијетлим примјерима из наше истински доживљене прошлости. Србин и Српкиња су кроз вјекове доказали да не постоји сила и моћ која може уништити вјеру у човјеку. Вјерујте историјски доказаним вриједностима српској идеологији коју баштини и слиједи Странка српских радикала. Вјерујте доктору Војиславу Шешељу који на олтар моралне чистоте, исконских вриједности и зарад Србиновог опстанка, а све са вјером у Бога, ставља и свој живот. Има ли већег залага?

И Мираш је у МУП-у регистровао свој НВО у облику своје цркве, па зашто „они“ не би своју „српску“ странку?!

Али...

У свако вријеме и невријеме паметан Србин има свој пут. Божији, српски, православни, светосавски, радикални. Пут којим иде доктор Војислав Шешељ одричући се себе, остављајући своју породицу физички без домаћина, али служећи Богу и свом српском народу.

Зато, браћо Срби и сестре Српкиње, изаберите тај пут.

Наш заједнички пут.

Пут српских радикала на челу са доктором Војиславом Шешељем!

Никада вас изневјерили нисмо!

Никада вас изневјерити нећемо!

Достојни смо сљедбеници српске историје и српских националних интереса у свакој српској кући и на сваком парчету земље на коме живимо!

Ми, српски радикали у Херцег Новом, опстајемо већ деценијама на политичким стратиштима борећи се за глас Србина и Српкиње. Наше поруке из Херцег Новог чују се из Београда и из Хага. Ми вам се не обраћамо само када је потребан ваш глас. Ми не србујемо само мјесец дана. Ми смо генетски Срби.

Сада, пред ове изборе, видјећете – сви ће „србовати!“ Свима ће уста и текстови бити „српски!“ а све у голом и свима јасном интересу да узму гласове једино од кога и чије могу – српске. И највећи и најмањи.

Чијег ће вјерника Мираш да доведе у своју НВО, ако не убиједи „Србина“? Неће Хрвата и муслимана!!!

Србоваће и они који у свом називу немају ништа српско, али и они који су то, за сада, остали да би вас слагали, обманули и злоупотребљавали.

Браћо моја сербска, Странка српских радикала у Херцег Новом је дио свих вас, као што је у сваком живом човјеку радикал. Када човјек није радикалан – није жив.

Изводи из књиге „Морални портрет Александра Вучића”

Политичка фукара

- *Александар Вучић је највећи, најбруталнији и најбесрамнији преварант у савременој историји Србије. Ова књига разоткрива позадину његове патолошке трансформације из великосрпског националисте у евроатлантског фанатика и нуди документоване доказе преваре којом је извршио пуч у Српској радикалној странци, направио политички картел назван 'Српска напредна странка' и нанео огромну штету процесу демократизације српског друштва, а све искључиво зарад остварења личних амбиција*

Александар Вучић је креирао и реализовао највећу политичку, идеолошку и националну превару у савременој историји Србије. Узроци, условљени његовим карактером и набујалом амбицијом, колико год били тривијални, прете катастрофалним последицама по државне и националне интересе.

Лична и политичка метаморфоза, изазвана самопохлепом, логистички и финансијски подржана из страних и домаћих центара моћи, на крају ће довести до прихватања колонијалног статуса Србије, трајног губитка дела српске територије и заустављања процеса демократизације.

Српском политичком сценом, уназад двадесетак година, продефиловало је много конвертита свих боја. С намером да испуне ситносопственичке интересе, трансферисали су се из једне у другу странку, трговали посланичким мандатима, формирали нове партије и, по правилу, с пуним џеповима нестајали у заборава. С истим мотивима, али и уверењем да има велике шансе за успех, Александар Вучић се, 2004. године, у време своје прве кандидатуре за градоначелника Београда, упустио у конвертитску авантуру. Као генерални секретар и први оперативац Српске радикалне странке, у успон свог рејтинга уложио је страначке и тајкунске паре, али ни то му није омогућило да испуни сан и дође на власт.

У новом окружењу – уз Драгана Ђиласа, Миодрага Ракића, Милку Форџан, Жељка Митровића, Орхана Драгаша и Николу Петровића – схватио је да амбиције неће моћи да задовољи док се не ослободи терета радикалске прошлости и Војислава Шешеља.

Тада је извршио први пуч у Српској радикалној странци. У врху странке направио је паралелни систем којим је амортизовао утицај старих кадрова. На избор конкретних потеза много више су утицали Вучићеви нови кумови, пријатељи и сарадници

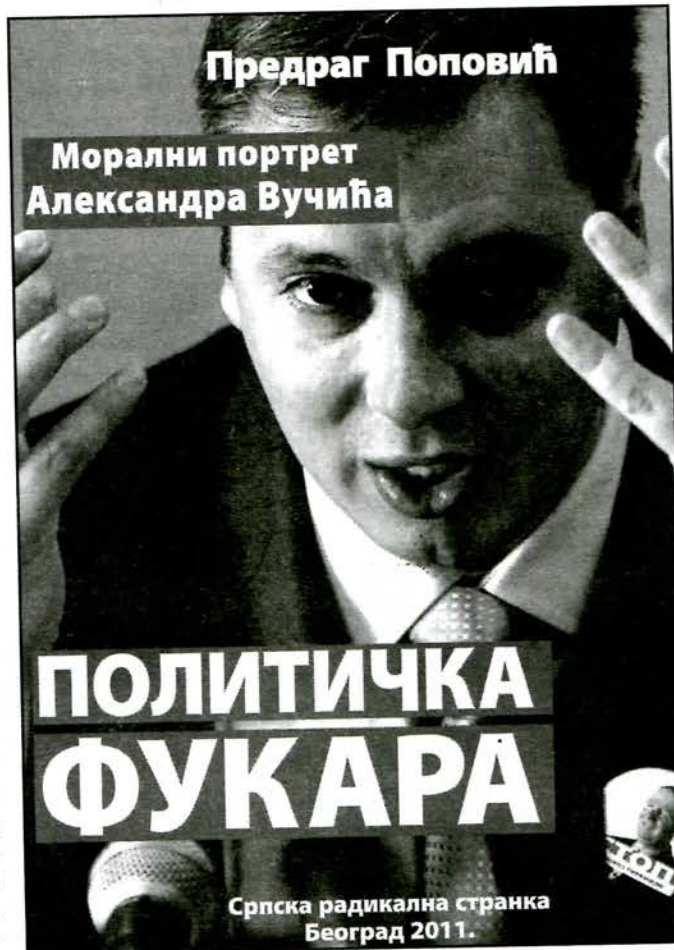
него чланови Председничког колегијума и Централне отаџбинске управе. Странка је изгубила опозициону оштрину, борба против корупције и последица пљачкашке приватизације сведена је на ниво парола општег типа, уведена је строга контрола критике тајкуна, социјалне теме су добиле предност у односу на националне.

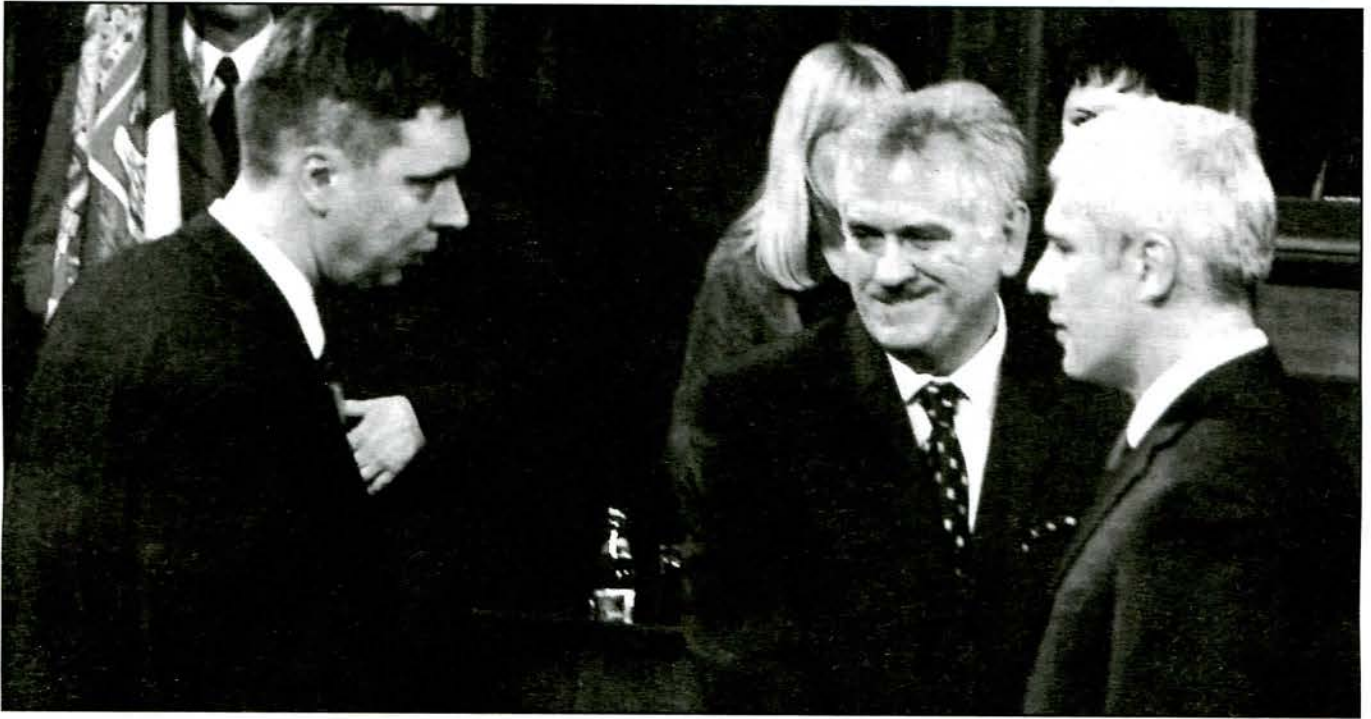
Привид политичке и идеолошке доследности оствариван је искључиво оптужбама на рачун Хашког трибунала, против режима Бориса Тадића, а и то углавном због очајног стања у привреди. Резултати избора и успон страначког и лидерског рејтинга потврђивали су Вучићево уверење да је „тихи пуч“ успео.

За потпуни тријумф недостајао је још само један детаљ – елиминација Војислава Шешеља с места председника Српске радикалне странке. Хашки трибунал није испунио

Вучићева очекивања, ни после осам година Шешељ није осуђен и дугорочно спречен да се бави политиком, а није се, без обзира на озбиљно угрожено здравствено стање, испунила ни нада да ће се, као Слободан Милошевић, у Србију вратити у лименом сандуку. У таквим околностима, да би преузео странку и ратосиљао се терета с којим му странци никада не би омогућили да се попне на власт, Вучићу је прави пуч остао као једина опција.

Јефтиним манипулацијама лако је успео да подјари амбиције Томислава Николића, препуштајући му улогу главног актера раскола у Српској радикалној странци. Шаптакком диверзијом Вучић је подривао Шешељево поверење у Николића. У Хаг је односио фотографије велелепног замка у Бајчетини, пребројавао је лимузине из возног парка породице Николић, згражавао се над његовом одлуком да, док шеф робује, летује на Куби, а нарочито да, одмах после митинга поводом хапшења

Радована Караџића, оде на одмор у Турску. Упозоравао је на спорне везе са Жарком Зечевићем, Миланом Беком, Мирославом Мишковићем, Предрагом Ранковићем и другим тајкунима, као и с Борисом Тадићем. С друге стране, Вучић је истовремено распламсавао Николићеву сујету тврдњама да би сигурно победио на председничким изборима да Шешељ није намерно саботирао кампање, једном с тестаментом, други пут похвалама на рачун Звездана Јовановића, потом инсистирањем на четничкој иконографији или тајним преговорима с Војиславом Коштуницом.

Као искусан прекупац људских душа, Вучић није имао тежак посао с Николићем. Иако је сабрао више станова него година школовања, вођен гробарском девизом „живот је кратак“, Томислав Николић није хтео да спутава апетит. Напротив, толико се уживео у улогу правог лидера да је занемарио амбиције свог „политичког сина“. У поодмаклим преговорима са спонзорима јеретичког подухвата, заменик председника Српске радикалне странке је неопрезно наступао као неприкосновени вођа којег ће следити већина радикала, међу којима и Вучић. Наравно, Вучић није пристао на такав третман, али наставио је да Николића гура до тачке с које нема повратка. Припрему самог чина свргавања Војислава Шешеља и преузимања Српске радикалне странке прекинули су догађаји на које Вучић и Николић нису могли да утичу. Прво су Албанци прогласили независност Косова, а онда је премијер Коштуница „вратио мандат народу“ и иницирао расписивање ванредних избора. У том тренутку је било јасно да ће пољуљану Тади-

ћеву власт подржати Дачић, па радикалском тандему није остало ништа друго него да кампању усмере ка подизању личног рејтинга, а не борби за освајање власти. Страначким и тајкунским парама финансирани су своју промоцију, како би створили што боље услове за будуће преговоре са страним и домаћим партнерима. Кад је то остварено, могли су да крену у акцију.

Отворени пуч је почео 5. септембра 2008, када је Николић поднео оставку на све страначке функције. Покушај отимања странке завршио се седам дана касније, одлуком Централне отаџбинске управе да из Српске радикалне странке искључи Николића и групу његових сабораца. Српска радикална странка је претрпела велику штету, одлив већег дела заблуделог чланства и неколико истакнутих каријериста, крађу инфраструктуре и посланичких и одборничких мандата. Отете кадрове и имовину Српске радикалне странке, Вучић и Николић су уградили у темеље Српске напредне странке, која је добила статус парламентарне партије и пре него што је основана.

Без програма, идеја и ставова, СНС је позицију на политичкој сцени градила укрштањем подршке бриселских и вашингтонских мешетара и појединача из Тадићевог кабинета. Пажљивим каналисањем незадовољства грађана Србије, ојађених деценијском владавином неколико мутација ДОС-а, Вучић и Николић су нанели огромну штету не само својој бившој странци, него и свим опозиционим снагама, па и огромном корпусу појединача који нису политички ангажовани али захтевају промене.

Познато је да постоји много начина да се човек обогати. Већина њих су ружни, али начин који је изабрао Александар Вучић представља најсрамнију мрљу не само у његовој и каријерама његових сарадника, него и у будућности свих грађана који на изборима подрже Српску напредну странку. Док сами бирачи примереном пресудом не одговоре на наводе из ове политичке оптужнице, Србијом ће владати најгори, најбруталнији и најподлији паразити и преваранти, односно „политичке фукаре“, како је сам Вучић описивао „домаће издајнике и стране плаћенике“, пре него што је и сам постао један од њих. Александар Вучић је Србију већ осудио на пропаст. Време је да му она одговори истом мером.

Без програма, идеја и ставова, СНС је позиције на политичкој сцени градила укрштањем подршке бриселских и вашингтонских мешетара и појединаца из Тадићевог кабинета. Пажљивим каналисањем незадовољства грађана Србије, ојађених деценијском владавином неколико мутација ДОС-а, Вучић и Николић су нанели огромну штету не само својој бившој странци, него и свим опозиционим снагама, па и огромном корпусу појединаца који нису политички ангажовани али захтевају промене.

Превара иницирана Вучићевом похлепом ускоро се отргла контроли. Бруталним порицањем радикалске прошлости, он је политичку и идеолошку трансформацију завршио издајом државних и националних интереса. Својим примером, Томислав Николић је у пракси доказао исправност америчке пословице коју је често цитирао док је био четнички војвода – бесплатан сир се налази само у мишоловци. Да би добили подршку Америке и Европске уније, „напредњаци“ су у мишоловку гурнули целу Србију. Прихватили су савет Вилијама Монтгомерија, плаћеног лобисте и бившег америчког амбасадора који се изузетно истакао у време НАТО агресије на Србију, и постали носиоци пројекта „Европа уместо Косова“. Све остале услуге, којима су Вучић и Николић оправдавали подршку из Брисела и Вашингтона – разарање најјаче опозиционе странке, сатанизација Војислава Шешеља, сарадња с Хашким трибуналом, усмеравање ка евроатлантским интеграцијама... – потпуно су безначајне у односу на преузету обавезу да

омогуће испуњење коначног циља: српског признања независности Косова.

Без одлуке грађана и државних органа Србије да се и званично одрекну територијалне целовитости и суверенитета над својом јужном покрајином, Европа и Америка не би могле да заврше процес разбијања бивше Југославије. Уместо челника Демократске странке, тај посао пристао је да обаве Александар Вучић и Томислав Николић. И, задатак испуњавају врло вредно, пажљиво и паметно. Прво су одбацили стару тезу о потреби решења територијалног статуса Косова и Метохије, па тек онда о дијалогу на теме безбедности и људских права. Уместо тога, почели су да заступају став да „границе нису важне, ионако ће све балканске државе бити у Европској унији“. На крају, превара је еволуирала до предлога да се распише референдум на коме ће грађани имати прилику да се одлуче – Косово или Европска унија.

Александар Вучић је на себе преузео обавезу да припреми атмосферу у којој би се та дилема лако решила. Детаљно је објашњавао да је Косово заувек изгубљено, без обзира на став Србије. С друге стране, Србији нема спаса без Европске уније и Сједињених Америчких Држава. На тако постављеним основама, пред грађане се поставља референдумско питање: „Да ли сте за бесмислено самоубиство или за блиставу европску будућност?“

Већ монтирањем овакве замке, без обзира да ли ће их задесити „част“ да лично потпишу признање албанског Косова, Александар Вучић и Томислав Николић су оправдали паре и поверење уложено у њихову издајничку авантуру. Иако је „колевка српства“, кроз историју, дуже била под окупацијом него у власти Србије, први пут су се стекле околности које су формирале српске политичаре спремне и на то да се, зарад испуњења личних интереса, заувек одрекну Косова и Метохије и да у тај избор „царства земаљског“ увуку већи део српског народа. На овакав начин, у историју српског бешчашћа може бити уписан само Александар Вучић. По Шешељевом одласку у Хаг, Вучићеву лукративни пориви су створили услове за остварење незабележене политичке, идеолошке и националне преваре, којој нема ко да се адекватно супротстави.

У том контексту требало би и тражити разлоге за отезање суђења и задржавање у притвору Војислава Шешеља. Оснивачи и управници политичког суда у Хагу, актуелни ментори лидера Српске напредне странке, не крше Шешељева елементарна људска права само зато да би га спречили да учешћем у некој будућој изборној кампањи за десетак процената подигне рејтинг радикала и, у истој или сличној мери, обори Вучићев и Николићев страначки картел, него да би смањили отпор српске јавности према признању независности Косова. Док се Шешељ налази у притвору, његовим бившим сарадницима неће бити тешко да манипулишу незадовољством грађана и омогуће мирну предају „свете српске земље“ албанским терористима и њиховим страним савезницима. Познато је да постоји много начина да се човек обогати. Већина њих су ружни, али начин који је изабрао Александар Вучић представља најсрамнију мрљу не само у његовој и каријерама његових сарадника, него и у будућности свих грађана који на изборима подрже Српску напредну странку. Док сами бирачи примереном пресудом не одговоре на наводе из ове политичке оптужнице, Србијом ће владати најгори, најбруталнији и најподлији паразити и преваранти, односно „политичке фукаре“, како је сам Вучић описивао „домаће издајнике и стране плаћенике“, пре него што је и сам постао један од њих.

Александар Вучић је Србију већ осудио на пропаст. Време је да му она одговори истом мером.

Пише: Предраг Поповић

Русија оптужује Тачија да стоји иза трговине органима

Русима вадили бубреге на Косову

- *Руски истражни органи воде процес од 4. октобра прошле године. До сада је потврђено да су двојица Руса били жртве нелегалне трговине органима, да им је у клиници „Медикус“ извађен леви бубрег и њихова свједочења су дио доказног материјала који је сакупљен у предмету клинике „Медикус“*

Руско тужилаштво води истрагу о продаји људских органа у болници „Медикус“ на Косову, а у до сада прикупљеним материјалима, као организатор илегалне продаје бубрега помиње се један од команданата ОВК, садашњи премијер Косова Хашим Тачи.

Руски истражни органи воде процес од 4. октобра прошле године. До сада је потврђено да су двојица Руса били жртве нелегалне трговине органима, да им је у клиници „Медикус“ извађен леви бубрег и њихова свједочења су део доказног материјала који је сакупљен у предмету клинике „Медикус“.

Цио процес прати Министарство иностраних послова Русије, које ће после завршетка истраге цјелокупан предмет предати Еулексу. Међу осумњиченима у руској истрази налази се неколико бивших радника клинике „Медикус“, држављани Албаније, доктор из Турске и Израелац, као и Илир Рецај, бивши високи функционер Министарства здравља Косова.

Према руској истрази, они су обмањивали Србе, Турке, Молдавце, Казахстанце, Бјелорусе и Русе нудећи им велики новац за откуп бубрега, односно око 15.000 евра за орган.

Хашим Тачи означен је у руској истрази као главни организатор трговине органима на територији Косова и он се доводи у везу са нестанком 300 косовских Срба, Рома и држављана других земаља, који су 1999. године пребачени у Албанију где су им вадили бубреге и друге органе, а по истом принципу радила је и клиника „Медикус“ која се налази на периферији Приштине.

„Русија ће се изборити да тај случај буде истражен до краја“, рекао је на конференцији у Москви руски министар спољних послова Сергеј Лавров.

Следеће суђење у вези са предметом клинике „Медикус“ одржаће се до краја фебруара, због чега Еулекс сматра да је добијање материјала из Русије од круцијалног значаја.

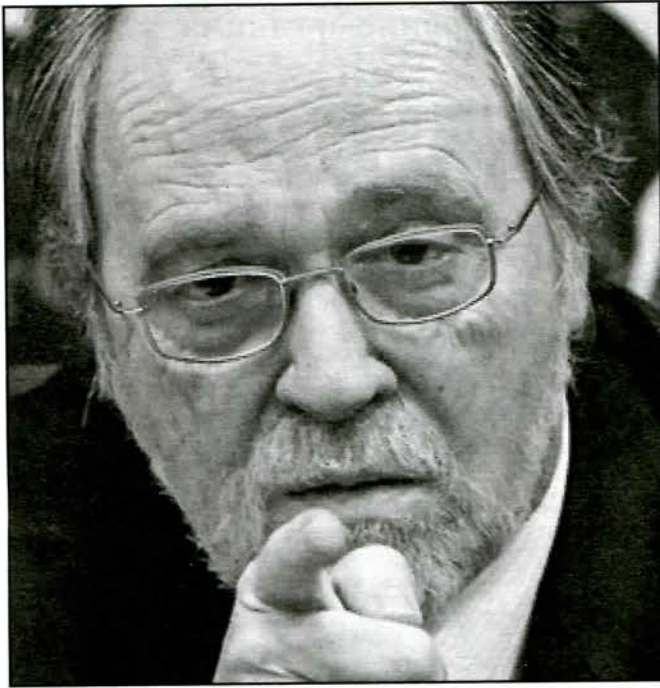
Канађанин, свједок у афери „Медикус“: Открићу како сам добио бубрег од Русије!

У наставку суђења за трговину органима кључни свједок ће бити Канађанин Раул Фаин. Он каже да му је у клиници „Медикус“ пресађен бубрег, од руске држављанке, по

Хашим Тачи означен је у руској истрази као главни организатор трговине органима на територији Косова и он се доводи у везу са нестанком 300 косовских Срба, Рома и држављана других земаља, који су 1999. године пребачени у Албанију где су им вадили бубреге и друге органе, а по истом принципу радила је и клиника „Медикус“ која се налази на периферији Приштине.

„Русија ће се изборити да тај случај буде истражен до краја“, рекао је на конференцији у Москви руски министар спољних послова Сергеј Лавров.

Следеће суђење у вези са предметом клинике „Медикус“ одржаће се до краја фебруара, због чега Еулекс сматра да је добијање материјала из Русије од круцијалног значаја.

цијени од 87.000 евра.

Канађанин Раул Фаин, који тврди да му је у клиници „Медикус“ пресађен бубрег, биће кључни свједок у наставку суђења у процесу за пресађивање органа на Косову.

Фаин, који тврди да је илегални бубрег добио за 87.000 евра од једне руске држављанке, сведочиће 6. фебруара путем видео линка, под заклетвом, из Врховног суда у Онтарију.

Како је објавио највећи канадски дневник „Торонто стар“, Фаин ће у процесу за илегалну трговину и трансплантацију органа, који је почео 4. октобра, сведочити под заклетвом из Врховног суда у Онтарију, преносећи ријечи специјалног тужиоца Еулекса за организовани криминал Џонатана Ратела да Фаин ни на који начин није осумњичен, већ да је кључни сведок у процесу.

Рател, који је бивши канадски тужилац, у изјави „Стару“ је подсетио да оптужница на 46 страна терети седам особа за једно или више кривичних дела, кријумчарење људима, организовани криминал, незаконито извршавање медицинских делатности и злоупотребу службене дужности.

Како наводи канадски лист, Фаин, који је консултант за инвестиције у Торонту, у свом исказу датом канадским властима, а на инсистирање Еулекса, детаљно је испричао како му је на приштајинској клиници пресађен бубрег.

Како је све почело

Фаина, који је због бубрега био суочен са „озбиљним медицинским проблемима“, његови рођаци у Израелу су 2008. обавестили да „одређени договор може да се постигне око пресађивања бубрега на Косову“.

Он је ускоро упознат са Мошеом Харелом, који је у оптужници описан као посредник турског доктора Јусуфа Сонмеза, кога су медији због улоге у „Медикусу“ назвали „доктор Франкенштајн“.

Харел, такође, важи за главног финансијера операције и сада је на Интерполовој потјерници због кријумчарења људи и трговине људима на Косову.

Фаин је, наводи канадски лист, Харелу послао своју медицинску документацију ради „анализе у Турској“ и ускоро бива обавештен да је за њега пронађен одговарајући бубрег.

Он је 15. јула уплатио 87.000 евра на Харелов банковни рачун у Израелу. Девет дана касније, Фаин је са супругом отпутовао у Истанбул, где га је, како стоји у оптужници, Сонмез подвргнуо „медицинским прегледима“. Фаин је 25. јула, са још једним „клијентом“ из Немачке, авионом „Туркиш ервејза“ из Истанбула кренуо пут Приштине.

На истом лету су биле и 45-годишња Русиња Ана Русаленко и још једна жена из бившег Совјетског Савеза, потенцијални донори бубрега.

Фаина и Русаленкову су на аеродрому у Пришини чекали службеници „Медикуса“, а наредног дана је Сонмез од странио бубрег из Русаленкове и пресадио га Канађанину, а затим то исто учинио и са другом женом из авиона, чији бубрег је пресадио Нијемцу.

Фаин је напустио Косово 30. јула, док се за Русаленкову врло мало зна, осим да је из малог града крај Владивостока, а тужилац Рател наводи да је извесно да су жртве трговине органима послате авионом назад за Истанбул, без указане постоперативне терапије.

Тужилац Еулекса подсећа да се за операције омаженог турског доктора сазнало 2008. пошто је један турски држављанин, коме је позлило на приштајинском аеродрому, рекао да му је „неко украо бубрег“.

Пише: Милија М.

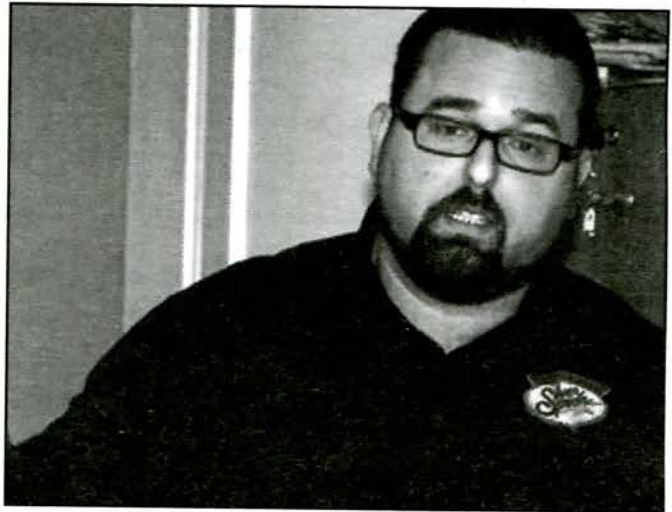
Црногорски квази-књижевник Андреј Николаидис
отворено позвао на тероризам

Државна србомржња

- У свој овој медијској тутњавини битна је једна чињеница. Званична Црна Гора јасно показује шта стварно мисли и шта жели српском народу. Духовни базд источен из пера савјетника црногорског парламента показао се као поуздан катализатор савремених црногорско-српских односа. Шта нам тај катализатор читава? Као прво, показује да у сваком носиоцу идеологије владајућег новоцрногорства чучи по један искежени Јово Капа. Неуважавњем те чињенице Срби забијају главу у пијесак, што је крајње опасно по њихову будућност

У свему је неистинита тврдња црногорског Министарства спољних послова да јавни ставови савјетника црногорског парламента Андреја Николаидиса, који су узроковали ново захлађење односа између званичних Београда и Подгорице, „ни у ком виду не изражавају званичне ставове Црне Горе, било које њене институције нити њених званичника“. Управо је обрнуто: Николаидисови ставови су слика и прилика односа званичне Црне Горе, њених институција и званичника према Србији, Републици Српској, српском народу и нарочито према Србима који живе унутар граница црногорске државе.

Не треба много напора да би се доказала ова теза: довољно је само овлаш погледати шта су све овим поводом приопћили Црногорски ПЕН центар, Матица црногорска, ЦДНК... Једноставно, све што из скупине носилаца идеологије новоцрногорства деценијама већ јавно зијева мржњом на Србе, ових дана је чопоративно и постплеменски речито заурлало у знак подршке мрком Црногорцу Андреју Николаидису. Још речитије о томе говори ћутање, што је исто што и одобравање, Николаидисовог шефа, председника савременог општецрногорског главарског збора Ранка Кривокапића, који је много пута раније потезао сличне ријечи мржње према Србима и њиховом идентитету. Сјетимо се само, рецимо, његове миротворачке поруке да подгорички саборни храм мирише на људску крв. А најречитије о односу према српском народу говори ћутање ДПС-ових средоња, кључних криваца за довођење Срба у положај грађана десетог реда. Ћуте, као заливени, лише милистра Милутина Симовића, који је самога себе, специјално за ову прилику, као већ доказаног стручњака за пољопривреду, промовисао у исто тако доказаног стручњака за књижевност.

Елем, шепури се ових дана попут кокота на буњишту по црногорским ТВ дукљарницима Андреј Николаидис и убјеђује гледатељство да злочин из љевичарских побуда није никакав злочин. Е, баш то је типично црногорски став, о чему најбоље свједоче пасја гробља и зидани мостови. Та стратишта су иначе више црногорски него комунистички изум. Хоћете доказе? Ево једног: похаре Зека Манитога по Кучима и Бјелопавлићима. Хоћете још? Ево још: од комунистичких злочина већ су се оградиле све државе у којима је комунизам прије 1989. био владајућа идеологија, једино овдашња постплеменска латифундијца слави те кржаве тековине.

Када митрополит Амфилохије, да би одбранио цркву од мрзитеља крста часнога и вјере православне, употреби методе Светог Петра Цетињскога, црногорска постплеменска држава му суди због наводног говора мржње. А кад савјетник председника савременог општецрногорског главарског збора подстрекује на мржњу и злочин против читавог једног народа, наводно из социјално-љевичар-

Када митрополит Амфилохије, да би одбранио цркву од мрзитеља крста часнога и вјере православне, употреби методе Светог Петра Цетињскога, црногорска постплеменска држава му суди због наводног говора мржње.

А кад савјетник председника савременог општецрногорског главарског збора подстрекује на мржњу и злочин против читавог једног народа, наводно из социјално-љевичарских разлога, савјетовани ћути јер се слаже са савјетником.

ских разлога, савјетовани ћути јер се слаже са савјетником.

Лако је схватити овдашње конзументе глобалистичких духовних сплачина, па и Николаидиса, због чега лелечу за титовином. Таквима је корито увијек важније од правде. Нормалном уму је, међутим, неприхватљиво да су Срби, а не неки други момци, растурили „заједницу збратимљених народа и народности“. Неће бити да су Милошевић или Радован Караџић повлачили потписе са Кутиљеровог мировног плана. А баш то повлачење је и запалило ратни пожар у БиХ. Но, није ствар у томе. Подловћенске овцекра-

дице причом о Сребреници покушавају да прикрију неке старије, неупоредиво масовније и нимало фиктивне гробнице. Треба жртву прогласити целатом, а целата жртвом – о томе се овдје ради! Николаидис је обично служинче у тим њиховим пословима.

У свој овој медијској тугњавини битна је једна чињеница. Званична Црна Гора јасно показује шта стварно мисли и шта жели српском народу. Духовни базд источен из пера савјетника црногорског парламента показао се као поуздан катализатор савремених црногорско-српских односа. Шта нам тај катализатор читава? Као прво, показује да у сваком носиоцу идеологије владајућег новоцрногорства чучи по један искежени Јово Капа. Неуважавањем те чињенице Срби забијају главу у пијесак, што је крајње опасно по њихову будућност.

Друго, показује сву јаловост опозиционих прича о спајању располућене и мирењу завађене Црне Горе. Уживаоци посланичких апанажа, које су им својим гласовима омогућили припадници српског народа, на тај начин исте те бираче воде у идентитетски суицид. Једноставно је: са оваквом црногорском државом Срби не могу имати нормалан однос, осим по цијену сопственог нестанка. То је необорива чињеница.

Пише: Рајо Војиновић

ЕВ' РОПСКИ

*Ев' ропски зрак да дишемо,
Ев' ропску културу градимо,
Ев' ропски сви да пишемо,
Ев' ропску земљу бранимо.*

*Ев' ропски да се дружимо,
Ев' ропски, повитих плећи,
Ев' ропској интими служимо.
Ев' ропски, шта друго рећи?*

*Ев' ропски, с поносом веле,
Ев' ропски, то је за „људе“!
Ев' ропски, такве нас желе!
Ев' ропски, док нас не буде!*

*Ев' ропски у геј паради,
Ев' ропски у „понос плесу“,
Ев' ропски и од позади,
Ев' ропски да нас протресу.*

*Ев' ропска љубав да цвета,
Ев' ропски, до краја рода!
Ев' ропски, до смака света!
Ев' ропска то је слобода?!*

Велика Србија дошла до повјерљивог документа

Чиргић је незналица

- *Уважени читаоци, пред собом имате извјештај академика Бранислава Остојића на један рад творца тзв. црногорског језика. Из тог извјештаја се јасно види да је Аднан Чиргић најобичнији плагијатор и да су сва његова тзв. научна достигнућа најобичнији фалсификацији. Извјештај професора Остојића преносимо у цјелости*

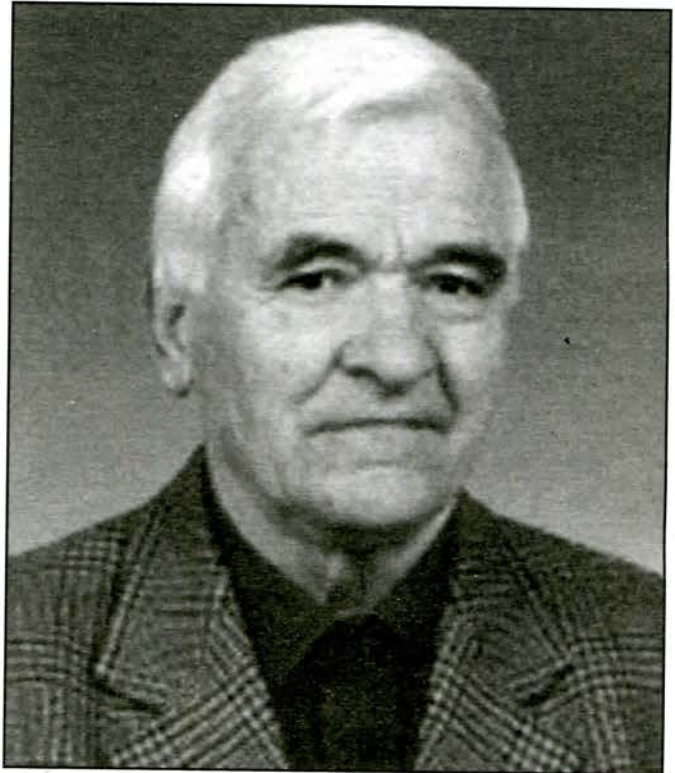
Академик Бранислав Остојић, проф. емеритус
83 400 Никшић

Предмет: Рецензија на текст Аднана Чиргића,
проф. Средње машинске школе „Сергије Станић“ –
Подгорица
Фонетско-фонолошке разлике између црногорског и
српског језика

Поштовани колега Тошовићу,
У бази са Вашом молбом да рецензирам горепоменути
текст изражавам захвалност на указаном ми повјерењу и
подносим вам следећи

Извјештај

Рад је толико нестручно написан да је врло тешко писати реферат о њему. Морала би се анализирати свака реченица од уводног дијела, који заузима око трећину текста, преко „разматрања“ о постојању црногорског језика од 9. вијека (староцрногорски – како га Чиргић назива, што у славистици представља заиста невјероватно и нечувано откриће!?) до данашњих новијих језика и закључка. Умјесто детаљног разматрања сваке његове реченице која врви нетачностима и материјалним грешкама у свим његовим дјеловима и откривају ауторову лингвистичку необавјештеност, ја ћу дати само неколико уопштених напомена које ће редакцији помоћи, мада сам сигуран да јој у овом случају није потребна никаква помоћ. Из тих разлога овај мој напис не узимајте као рецензију у правом смислу ријечи већ га схватите онако како сам га и насловио.

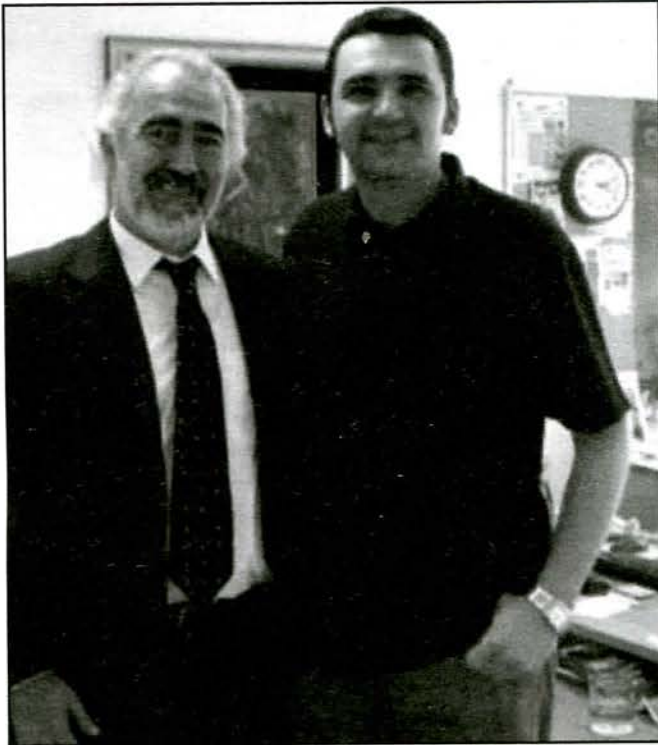
Ево само неких напомена:

1. Не може се поредити језик сам са собом. Унутар језика може се говорити о специфичностима књижевнојезичког израза. За сада постоји један стандардни језик – српски, једна норма, једна кодификација. Кад би ту биле двије норме, двије кодификације – онда би се могла вршити поређења. Када то буде онда се може говорити о разликама између два језика, двије норме. О разликама које он наводи никада и никако.

2. У конкретном случају може се, дакле, говорити о црногорском књижевнојезичком изразу. Свака друга поредба за сада је поредба нормативног и дијалекатског. Црна Гора је дијалекатски толико шарена да је, на пример до сада као једна ријеч објављено 20 монографија о различитим њеним говорима, међу њима и 12 докторских дисертација. Које онда црногорске говоре посматрати у односу према данас важећем српском језику? Може се посматрати само оно што је ушло у норму, а обиљежје је црногорског књижевнојезичког израза. Аутор поменутог текста о томе изгледа не зна а ма баш ништа.

3. Аднан Чиргић, са slabим лингвистичким образовањем, не влада ни основном лингвистичком терминологијом. Погледајмо само конструкцију на другој страници његова текста: „Црногорски језик није системски, генетско-лингвистички, него социјалингвистички, етнојезич-

ки, национални(психолошки) и животно(прагматични) посебит језик у односу на штокавски дијасистем као основицу босанског, хрватског и српског језика. Или мало даље. „Као језик интердијалекталног / наддијалекталног (који не) типа, црногорски језик је територијални, односно државни језик Црне Горе и свијех њезинијех грађана без обзира на то који дио црногорске територије настањају.“ Или „писали народним језиком који не типа.“ или „црногорски језик посједује 33 а српски 30 чланова, ...“

4. Сав му је рад као овдје цитиране реченице гдје се појмови набацују без икакве везе да би се необавјештеним показала ученост, а политичари засјенили терминологијом. У стручној јавности ово су заиста праве небулозе и глупости.

5. Аутор анализираног текста не разумије основне фонолошке појмове. Он не зна шта је фонема, а све су му разлике о којима говори везане за фонолошки систем њему знаних „црногорских фонема“ које уопште нијесу то.

6. Аутор се, на примјер, залаже за рефлекс јата тврде замјеничко-придјевске промјене (тијех) и сматра их битним дистинктивним обиљежјем „црногорског језика“, али се ни сам у овом тексту не умије да придржава тога правила. Он сам наизменично пише и једне и друге облике. Код њега је редовно: комуникацијским, тих, природним, њезиних, речених, црногорским, гласовних, социјолингвистичким, аргаичним... Он, на примјер, пише и овако: старословјенскога, Словјени рускословјенскога, српскословјенски. Аутор овог текста не само што не зна гдје је било јат, а гдје није, већ не умије ни литературу да користи. Да би се о многим стварима као неук обавјестио. Он

не зна да постоји историјски Рјечник хрватскога или српскога језика, ЈАЗУ, Загреб, у 24 тома, и да треба тамо да погледа гдје је било јат.

У Црној Гори нико неће рећи ни написати, на примјер, пријеђе и пријеглед, ... како то каже поменути аутор. У имилица и придјева овога типа аналогија је у црногорском књижевнојезичком изразу одавно гурнула системске ликове у забрав.

7. Аутор спорног текста не умије да користи литературу. Не само што туђе текстове преписује без наводника и представља их као своје, него узима једног аутора и приписује му текст другог аутора. Понекад, додуше, он несвијесно на тај начин открива и плагијате. Конкретно, на трећој страни 13 редова без наводника (ф. н. 7) приписује Рајки Глушици наводећи 5. стр. њене докторске дисертације, а у ствари сав тај текст је преузет од Б. Остојића (Б. Остојић: Вук и књижевни језик у Црној Гори). Глушица, додуше, све ове текстове заобилази, а цитира Б. Остојић, Језик Петра Првог Петровића, ЦАНУ 1976, у којој се о тој појави ништа не говори.

8. Аутор текста се не придржава ниједног важећег правописа са подручја бившег српскохрватског језика. Треба ло је да се придржава данас важећег правописа српског језика у Црној Гори. Он, међутим, пише по некаквом правопису, који не само што нико не користи, него сам сигуран да никада и нико неће користити.

Могло би се овако писати и писати...

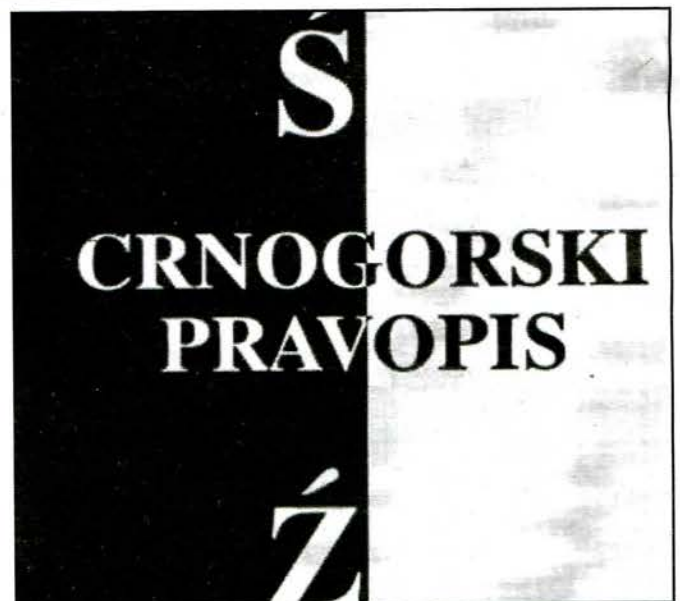
9. Мени би заиста било драго да вам помогнем при пу-

бликовању вашег зборника радова. У конкретном случају моја помоћ је заиста минимална и сматрам је да је само формалне природе јер бисте, сигуран сам, без ичије рецензије могли закључити да овај текст не заслужује да буде публикован не само у вашем цијењеном и брижљиво припреманом зборнику, него иначе ни у каквој иоле озбиљнијој публикацији. У публикацијама језичког усмјерења никако и никада.

С поштовањем,

Проф. др Бранислав Остојић

Приредио: Јован Савић

НОВО! ЕКСКЛУЗИВНО!

Нова књига у понуди

„ВИКИЛИКС МИ ЈАВЉА”

У новој књизи можете прочитати шта о Александру Вучићу, Томиславу Николићу и политичким играма које се воде иза кулиса, откривају тајне дипломатске депеше које је објавио „Викиликс“.

Читајте како су Вучић и Николић формирали Српску напредну странку уз милионску финансијску подршку америчке амбасаде, тајкуна и кабинета Бориса Тадића.

На преко 1000 страна објављени су „Викиликсови“ документи у којима се помиње Српска радикална странка и њен председник Војислав Шешељ, Српска напредна странка, Александар Вучић, Томислав Николић и Хашки трибунал.

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

„Ја сам овде на примеру сопственог процеса доказао да је Хашки трибунал нелегалан, да је антисрпски, да се служи лажима, најпрљавијим манипулацијама, и да није никакав допринос у успостављању правде, него успостављању безакоња и неправде, да представља оружје тоталитаризма као новог светског поретка које је много горе од Хитлеровог нацизма. И ја на основу тога одох одавде директно у славу, а Српска радикална странка ка политичком тријумфу на предстојећим изборима.

Мени је Српска радикална странка важнија од живота. Нисте успели да је сломите иако сте покушавали све што сте могли“

Војислав Шешељ, завршна реч,
20. март 2012.